

26/28

CVA's
Byggefornhæder

No. 26 og 28 ny serie.

Dertende en veertiende trap van geofendheid in het bouwen

met steen groot kaliber.

Ontworpen door verscheidene CVA leden
en uitgevoerd door BiK.

Nadruck verboden !

Effetryk forbudt !

Trettende og fjortende Trin for Byggeriet med Stene af stor Kaliber.

Udkastede af adskillige CVA Medlemmer

Designs of Architectural Models,

to be erected with RICHTER's "ANCHOR BLOCKS".
U. S. Patents March 6th 1900.

No. 26 and 28 new series.

Thirteenth and fourteenth standard for building with stones of the large caliber.
Composed by several CVA members and executed by BiK.

Modelos

de Construcción No. 26 y 28 nueva serie.

Treceavo y catoreavo grado de construcciones ejecutadas
con piedras de gran calibre.

Compuestos por varios partido CVA
y ejecutados por BiK.

Registrado !

Modelos

de Construcçāo No. 26 e 28 nova serie.

Décimo terceiro e décima quarta grāo para construir com
pedras de grande calibre.

Compostos por vários membros CVA
e executados por BiK.

Registrado !

CVAs BAUVORLAGEN No. 26 und 28 neue Folge.

(Dreizehnte und vierzehnte Stufe für das Bauen mit Großkaliber - Steinen)

Entworfen von mehreren CVA Mitgliedern und ausgeführt von BiK.

Nachdruck verboten !

Verlag : Club van Ankervrienden, Nederlande

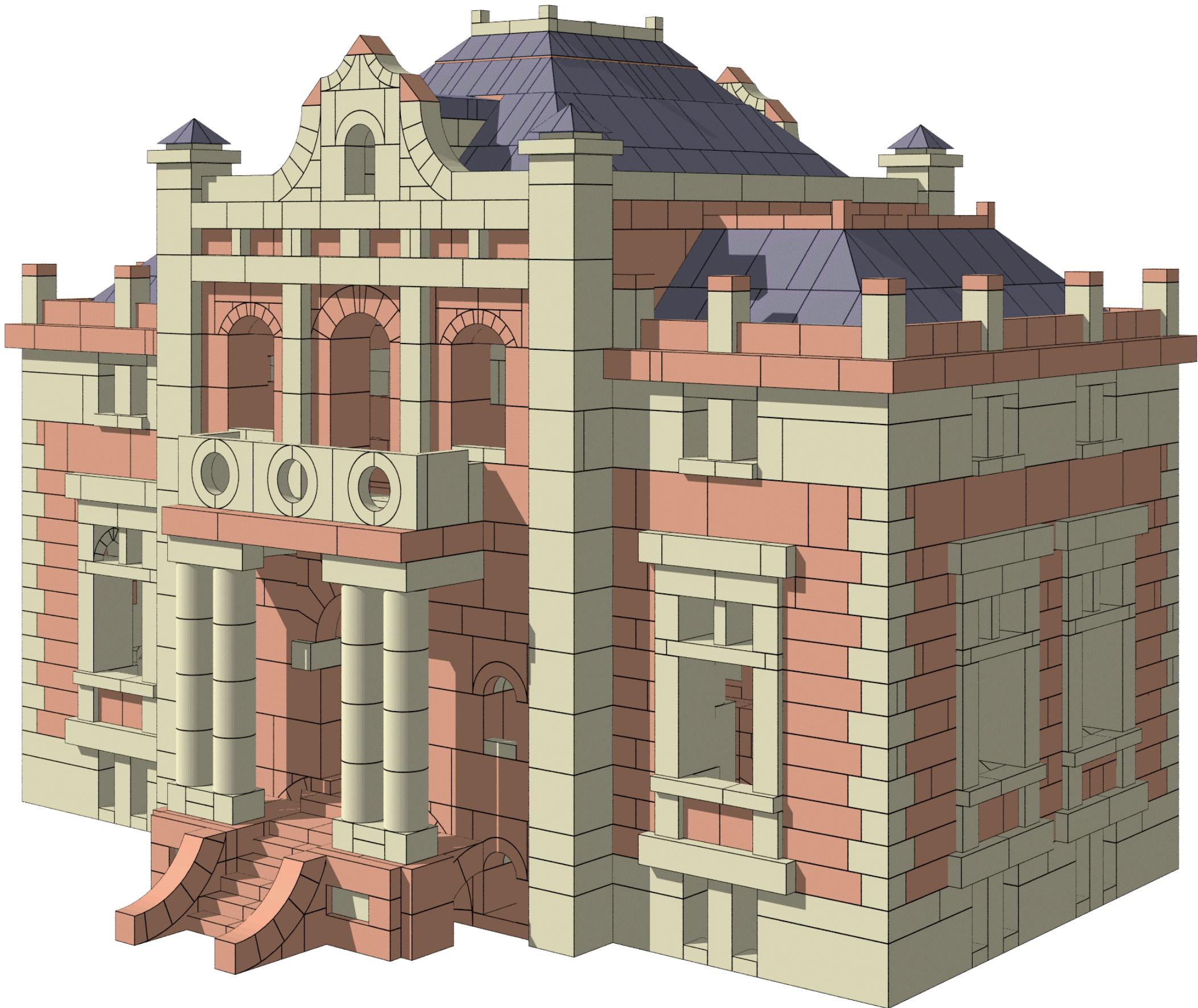
Modèles de Construction No. 26 et 28 nouvelle edition.

Treizième et quatorzième degré de construction exécutées a l'aide de pierres grand calibre

Conçus par plusieurs membres du CVA et exécutés par BiK.

Reproduction interdite !

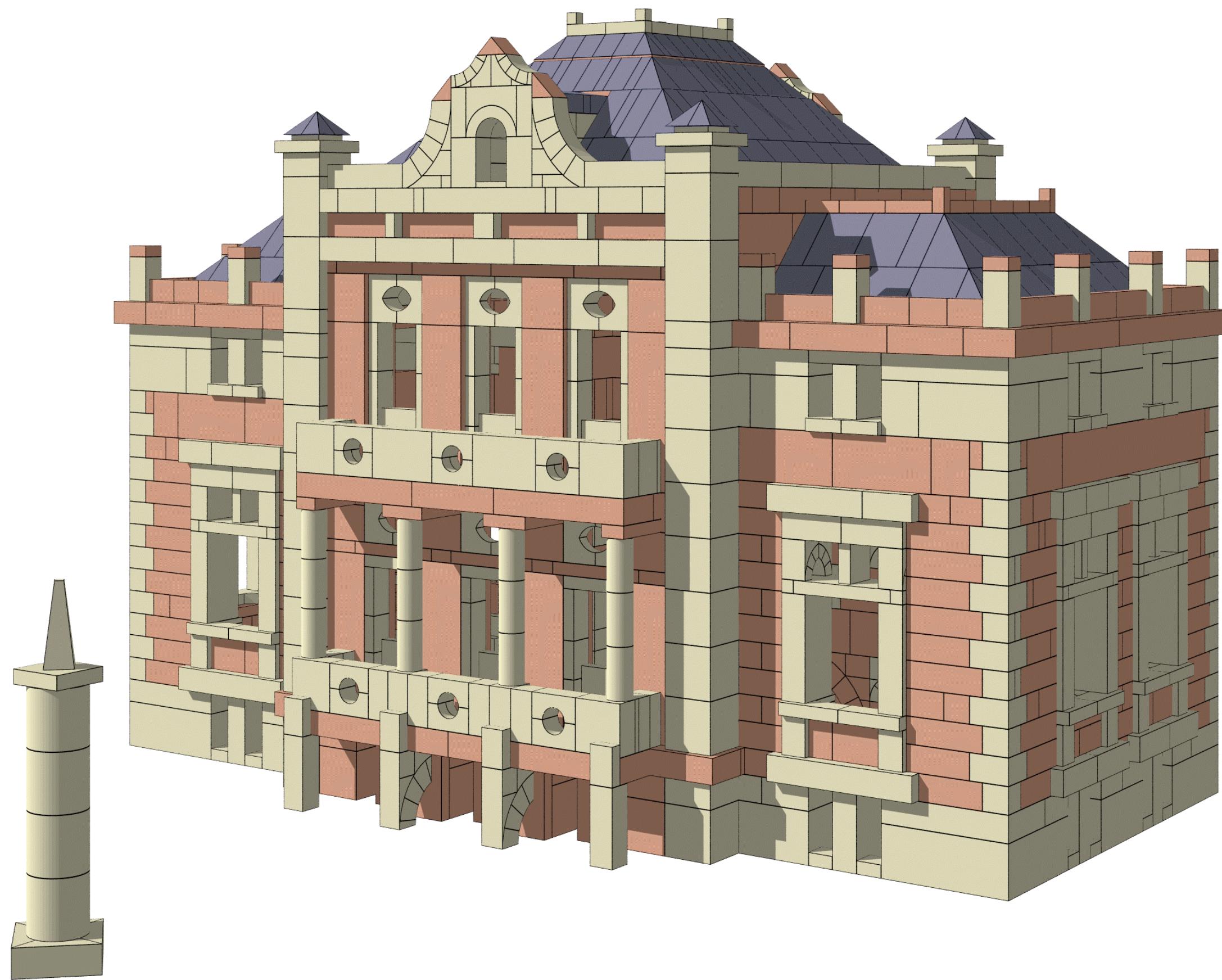
No 26.

Copyright

A

I - 1.

George Bielen;
B.i.K.

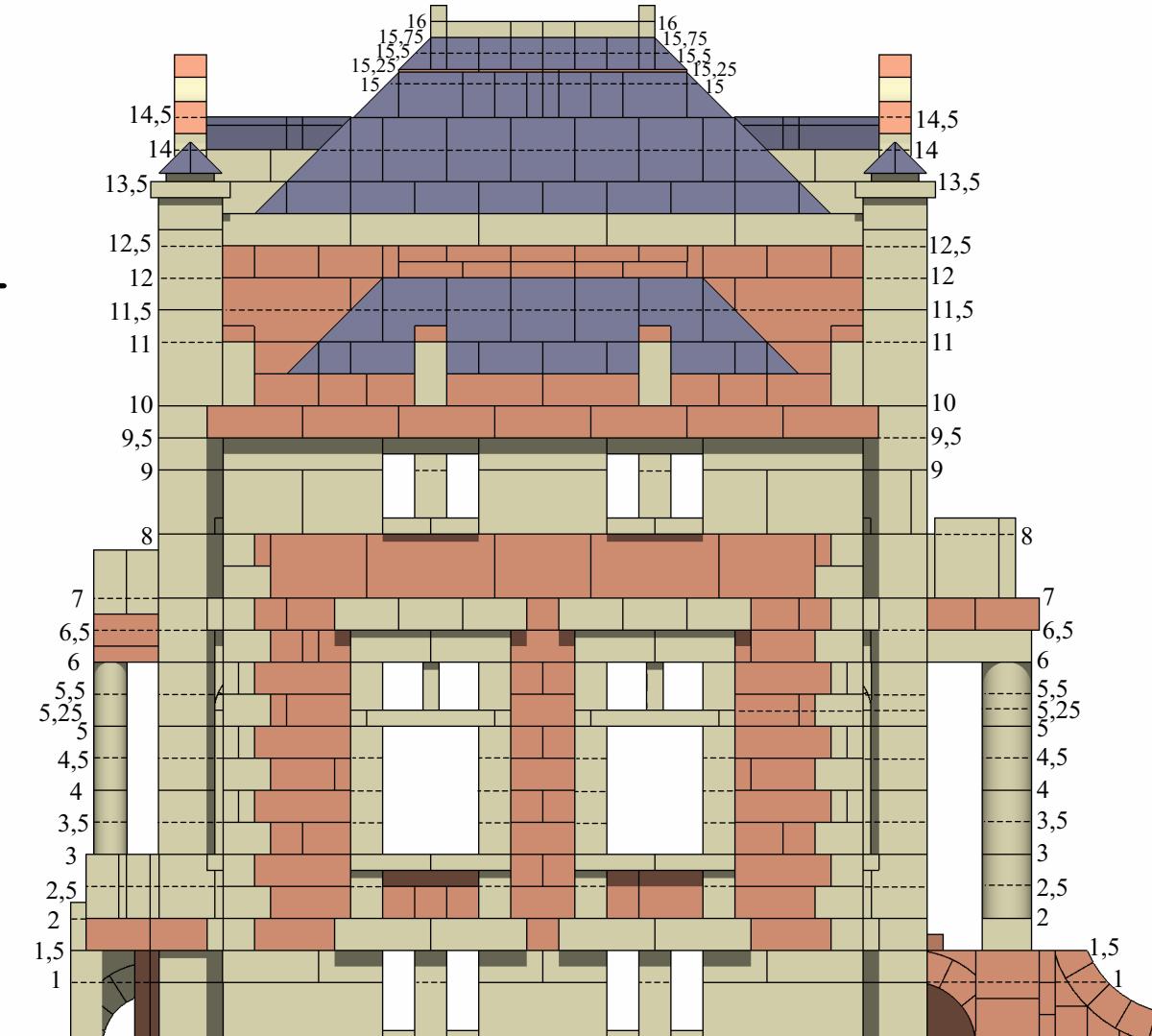
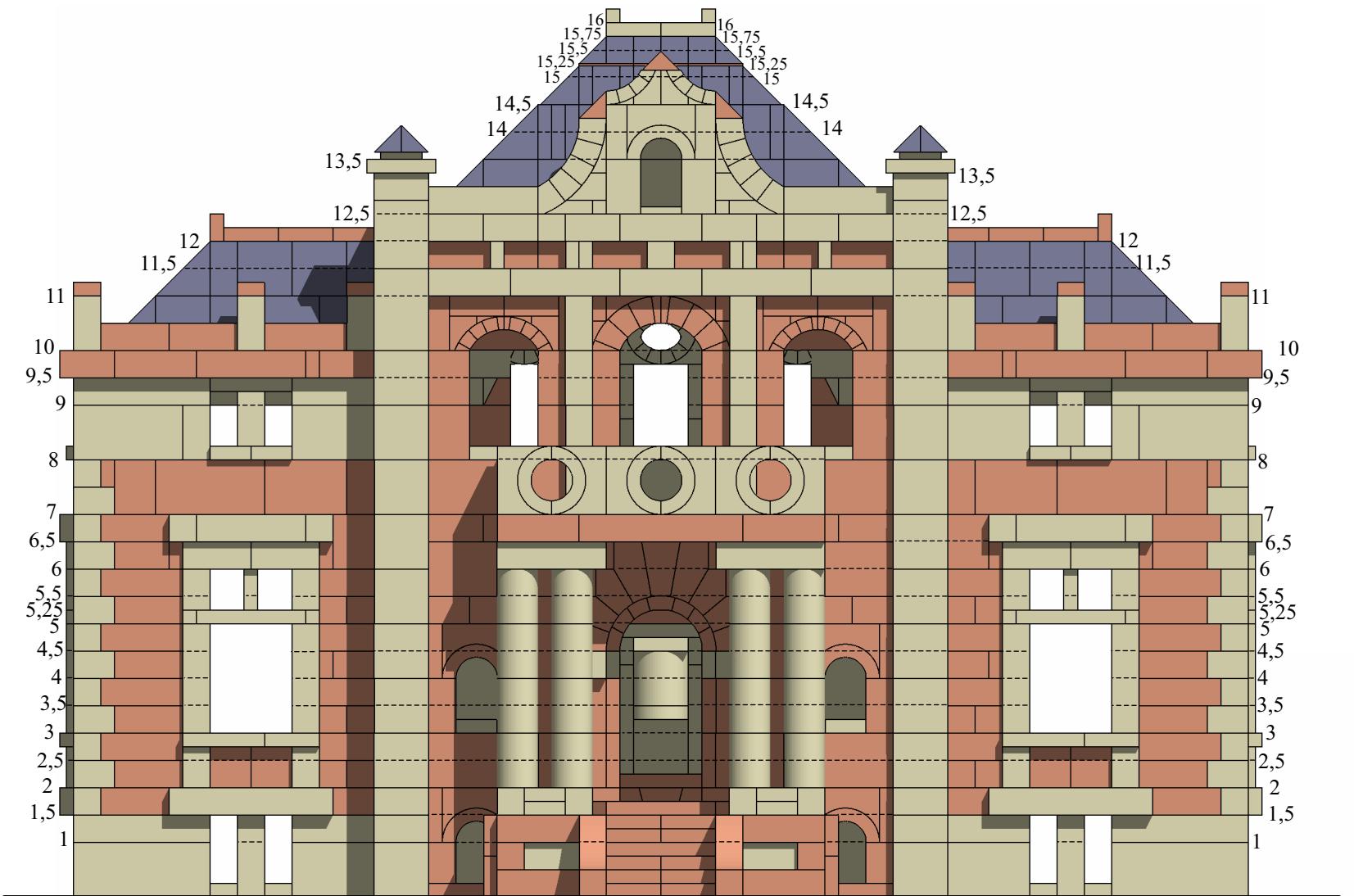
No 26.

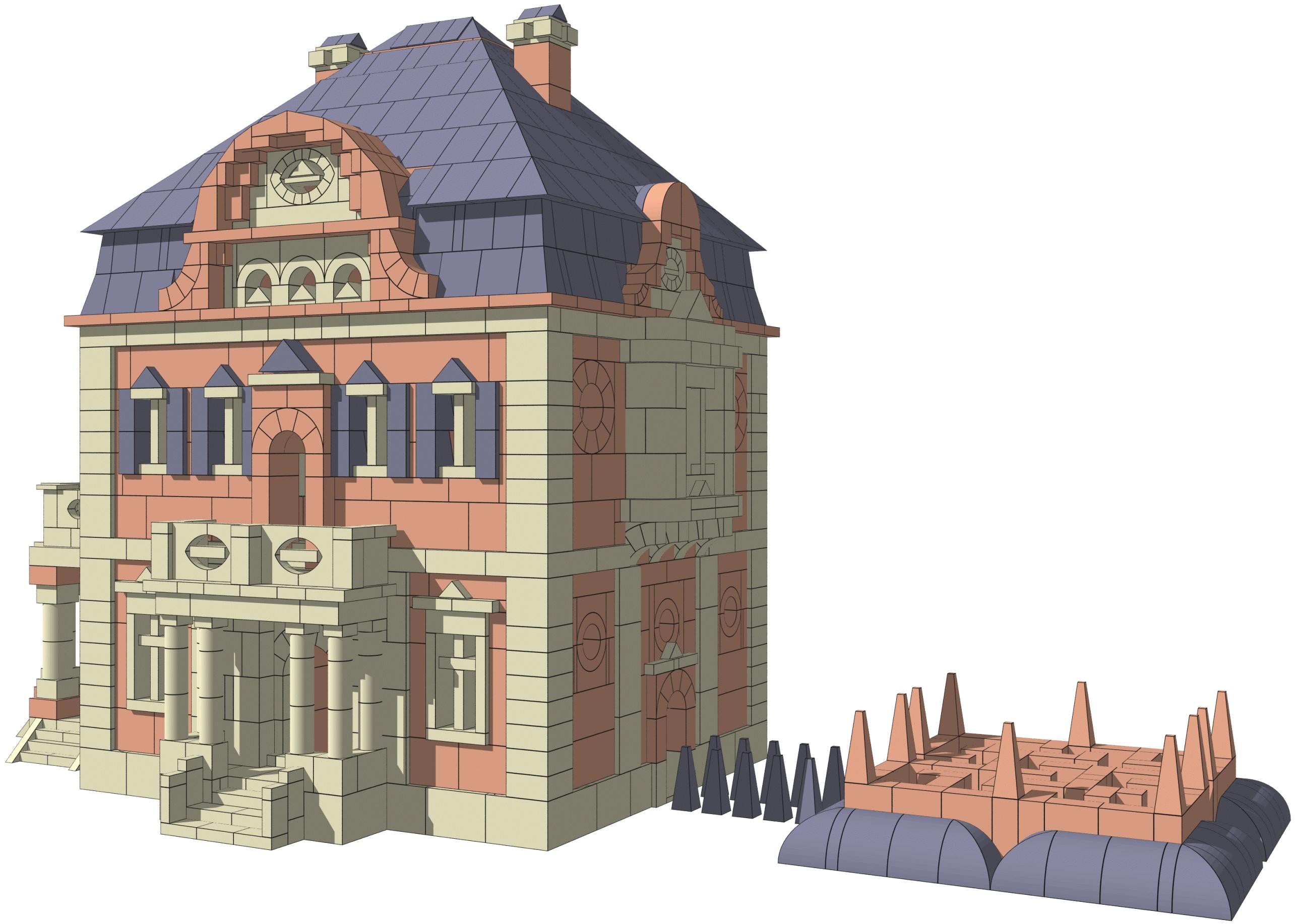
Copyright

B

I - 2.

George Bielen;
B.i.K.

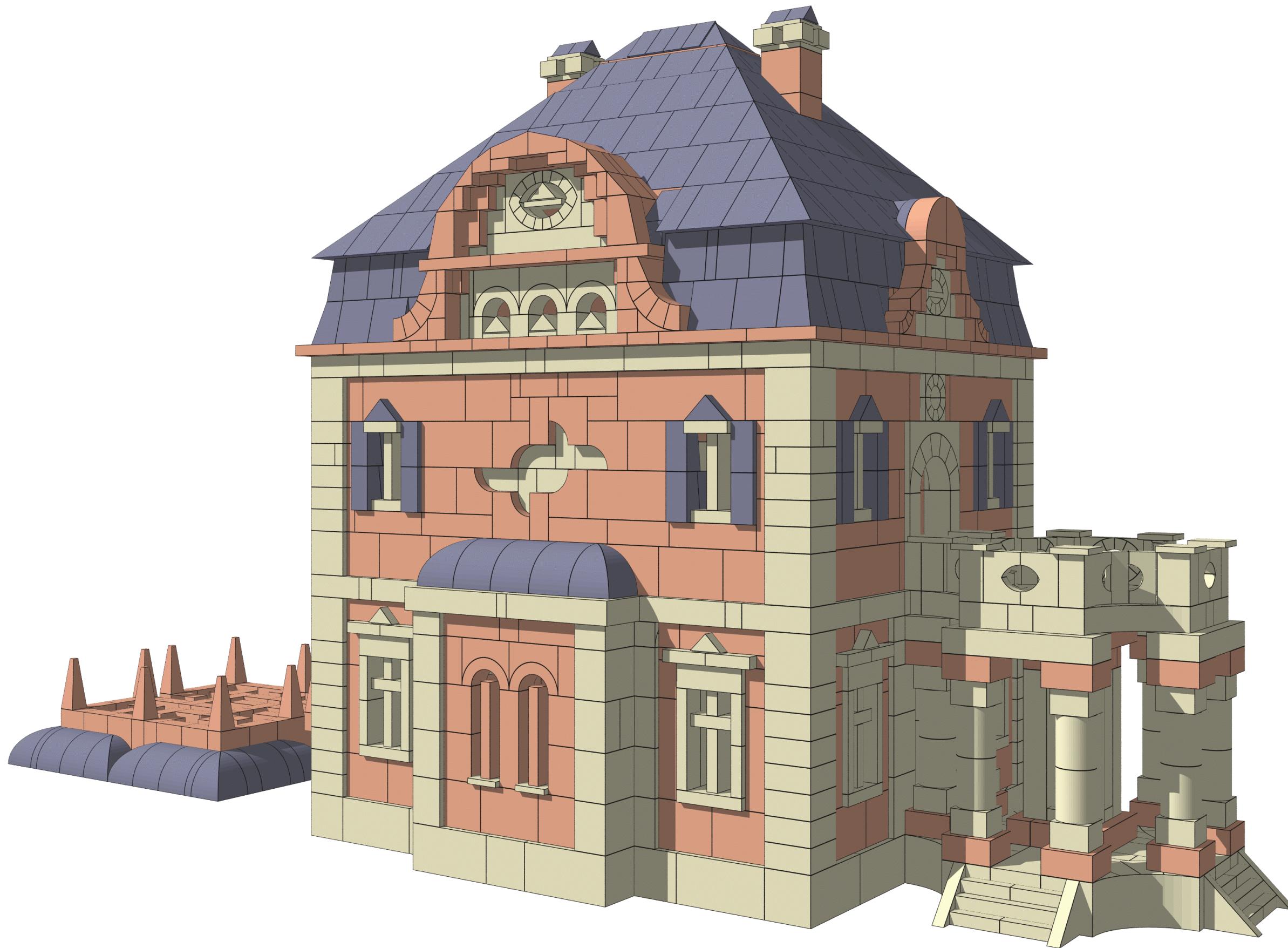

No 26.

Copyright

A

I - 4. Dieter Wellmann;
B.i.K.

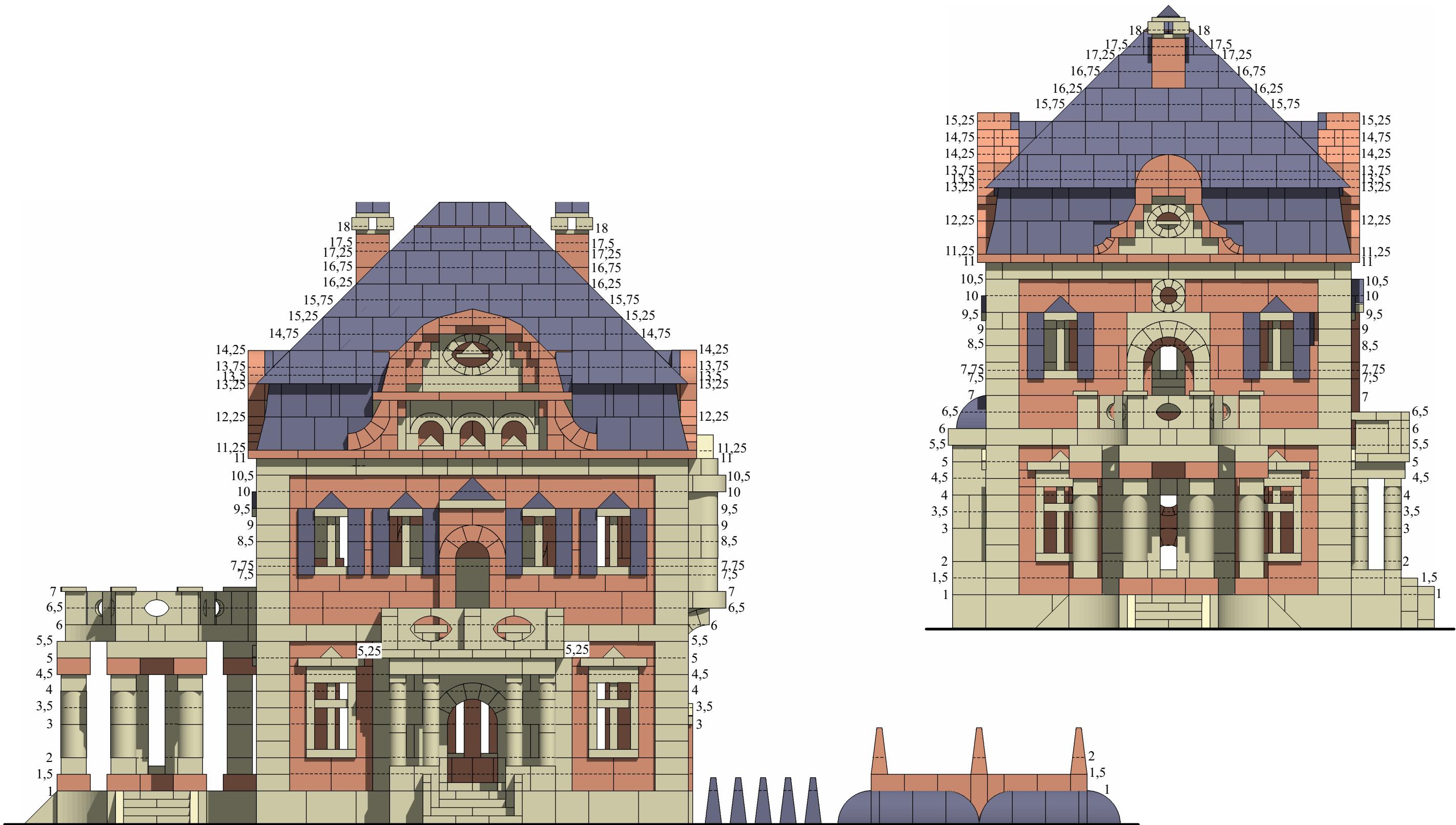

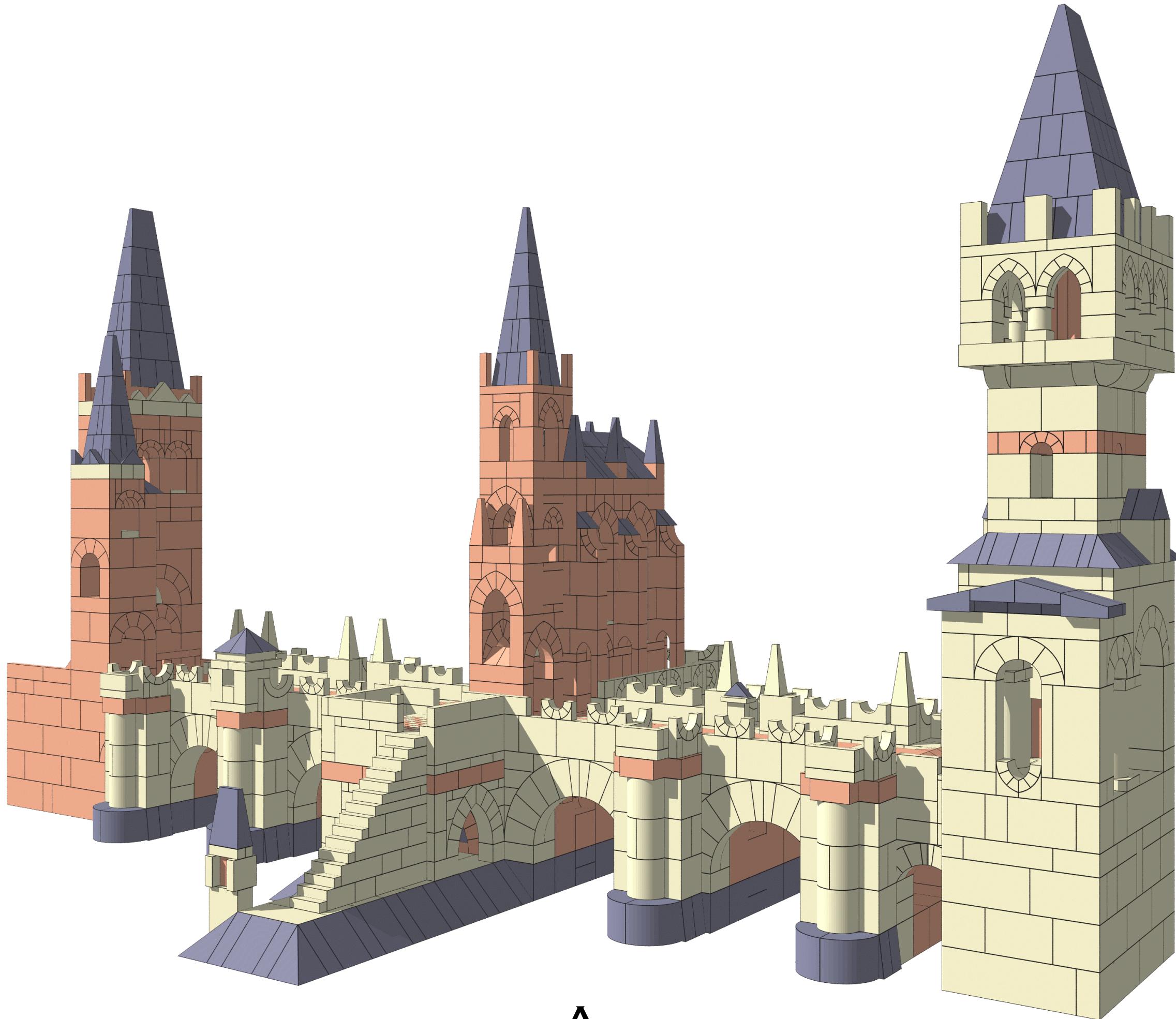
No 26.

Copyright

B

I - 5. Dieter Wellmann;
B.i.K.

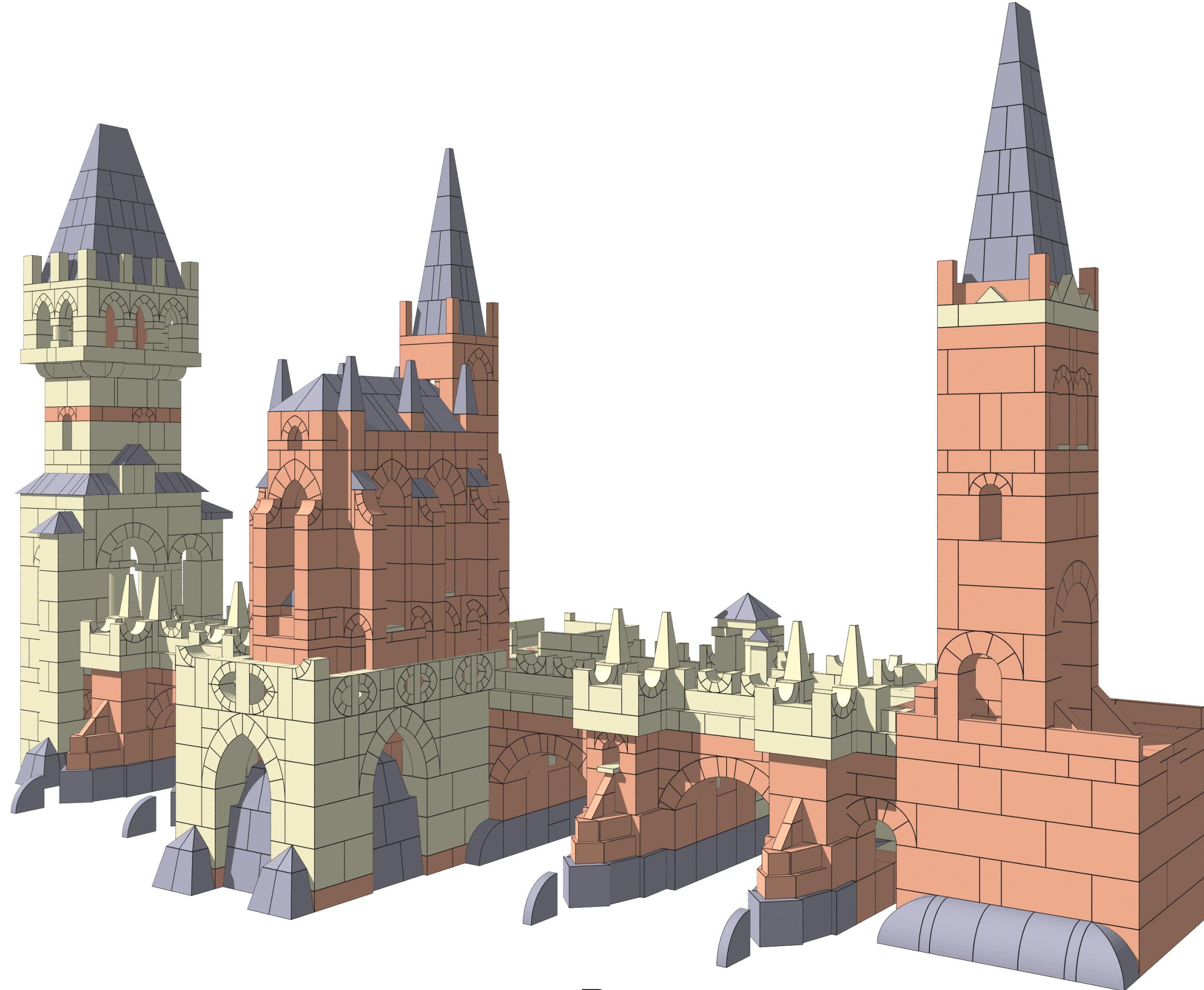

No 26.

Copyright

A

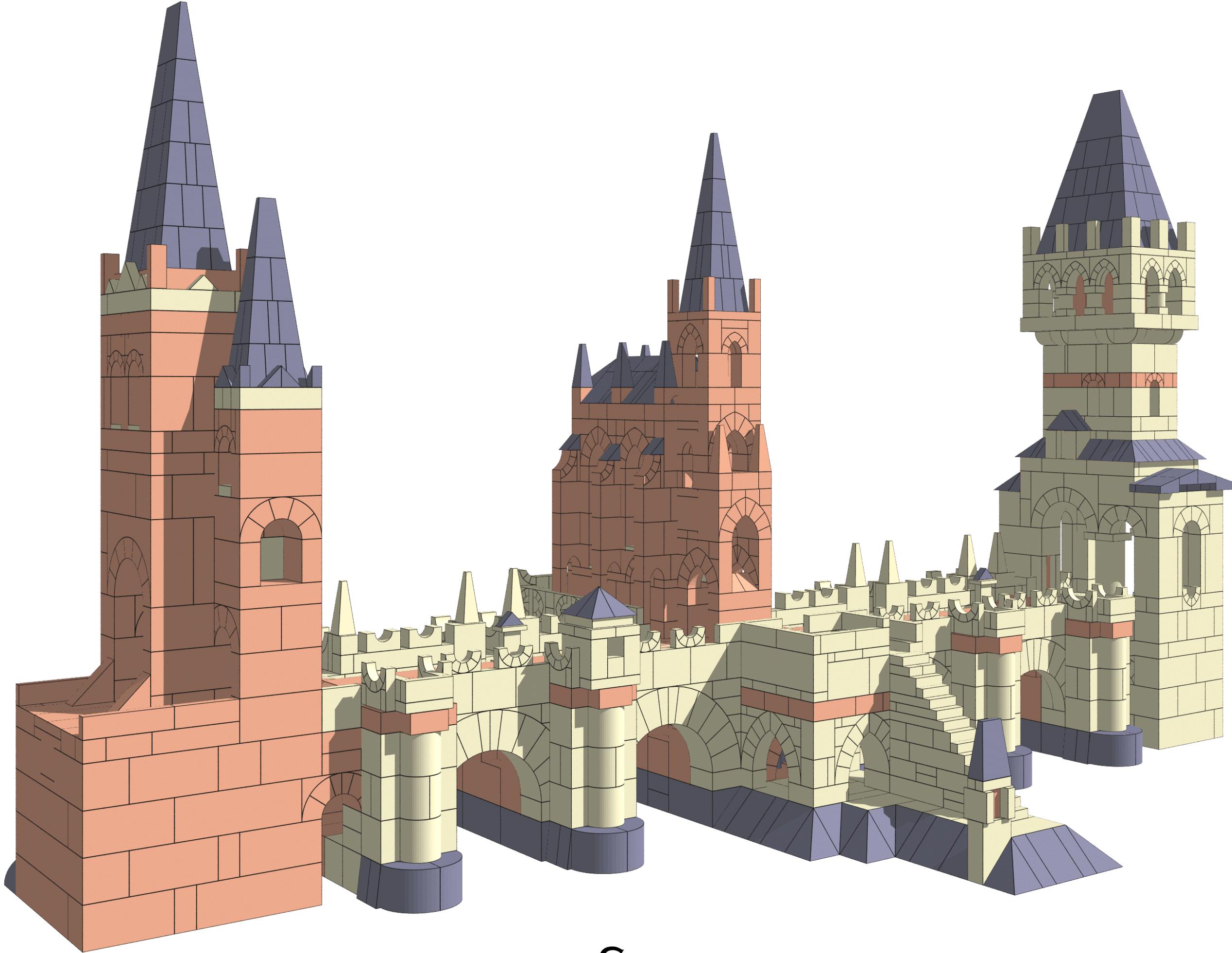
I - 7. Dieter Wellmann;
B.i.K.

B

No 26.

Copyright

I - 8. Dieter Wellmann;
B.i.K.

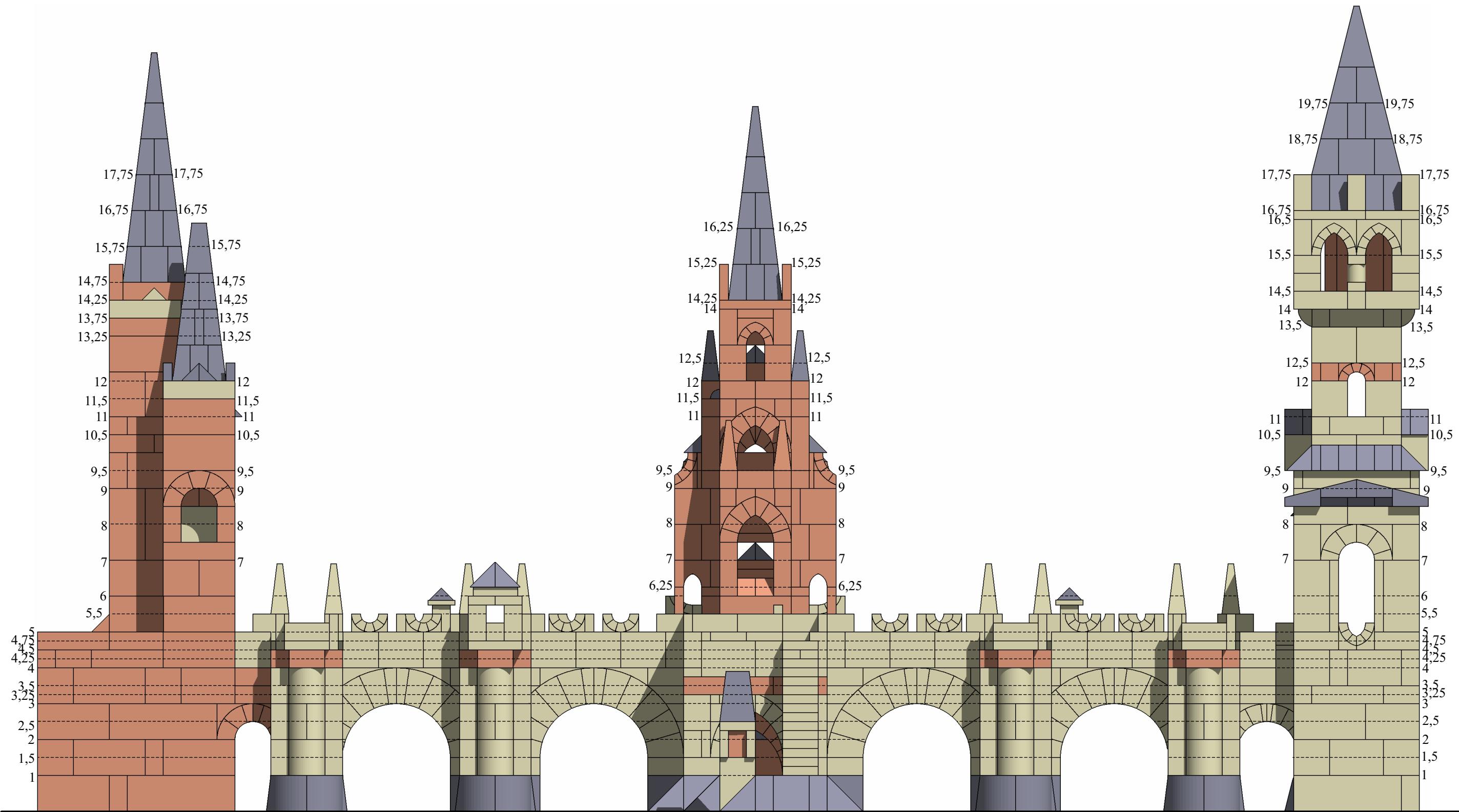

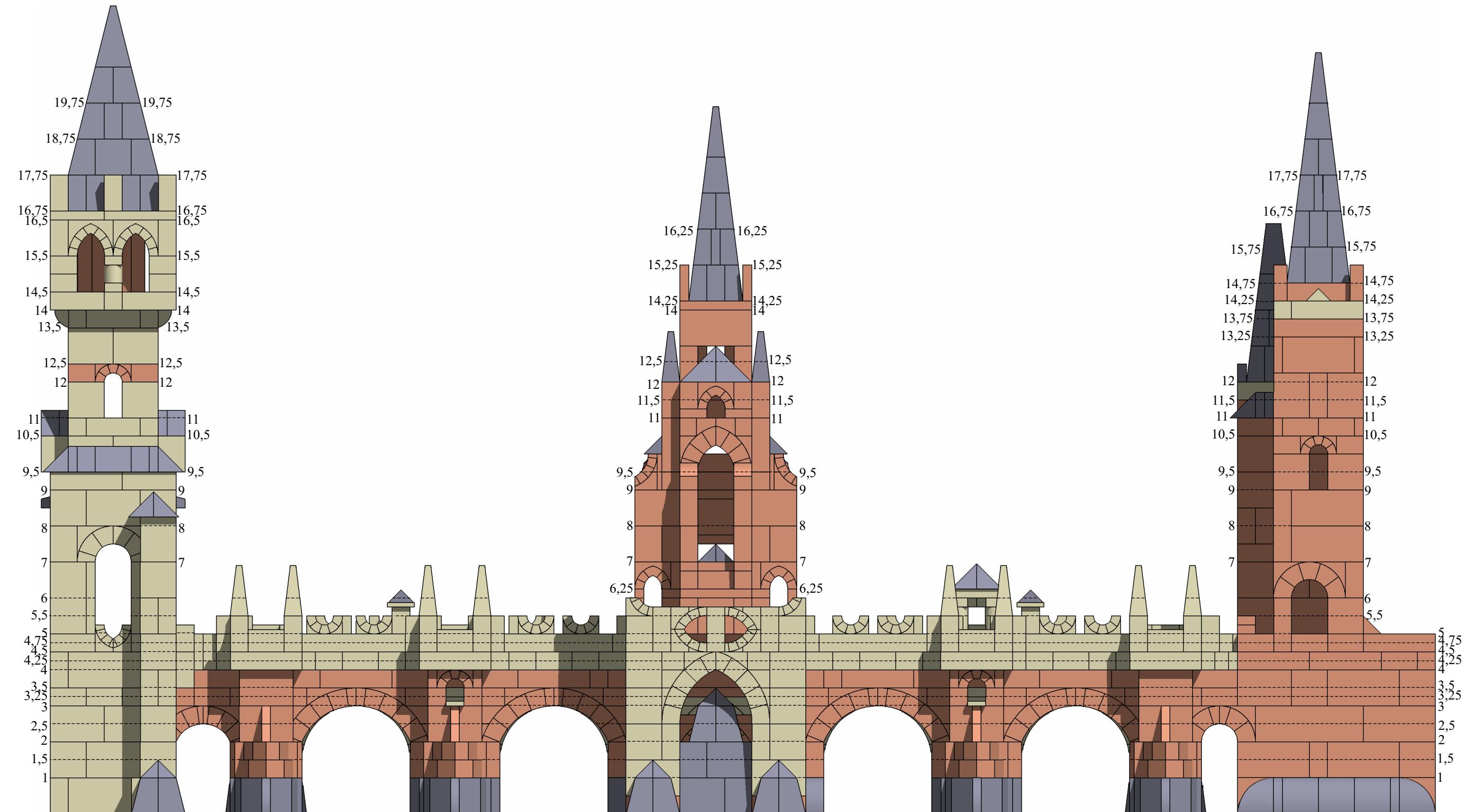
No 26.

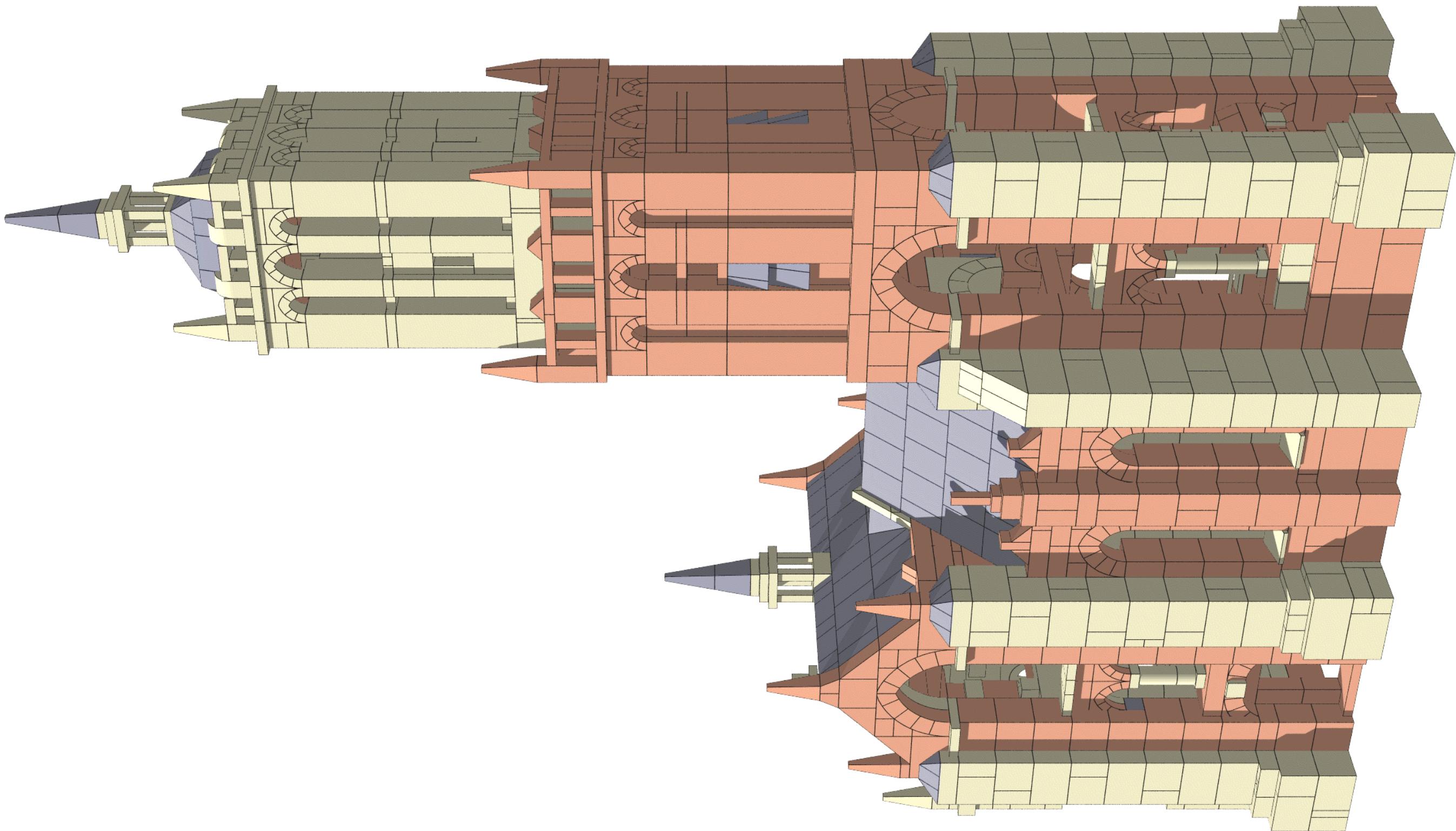
Copyright

C

I - 9. Dieter Wellmann;
B.i.K.

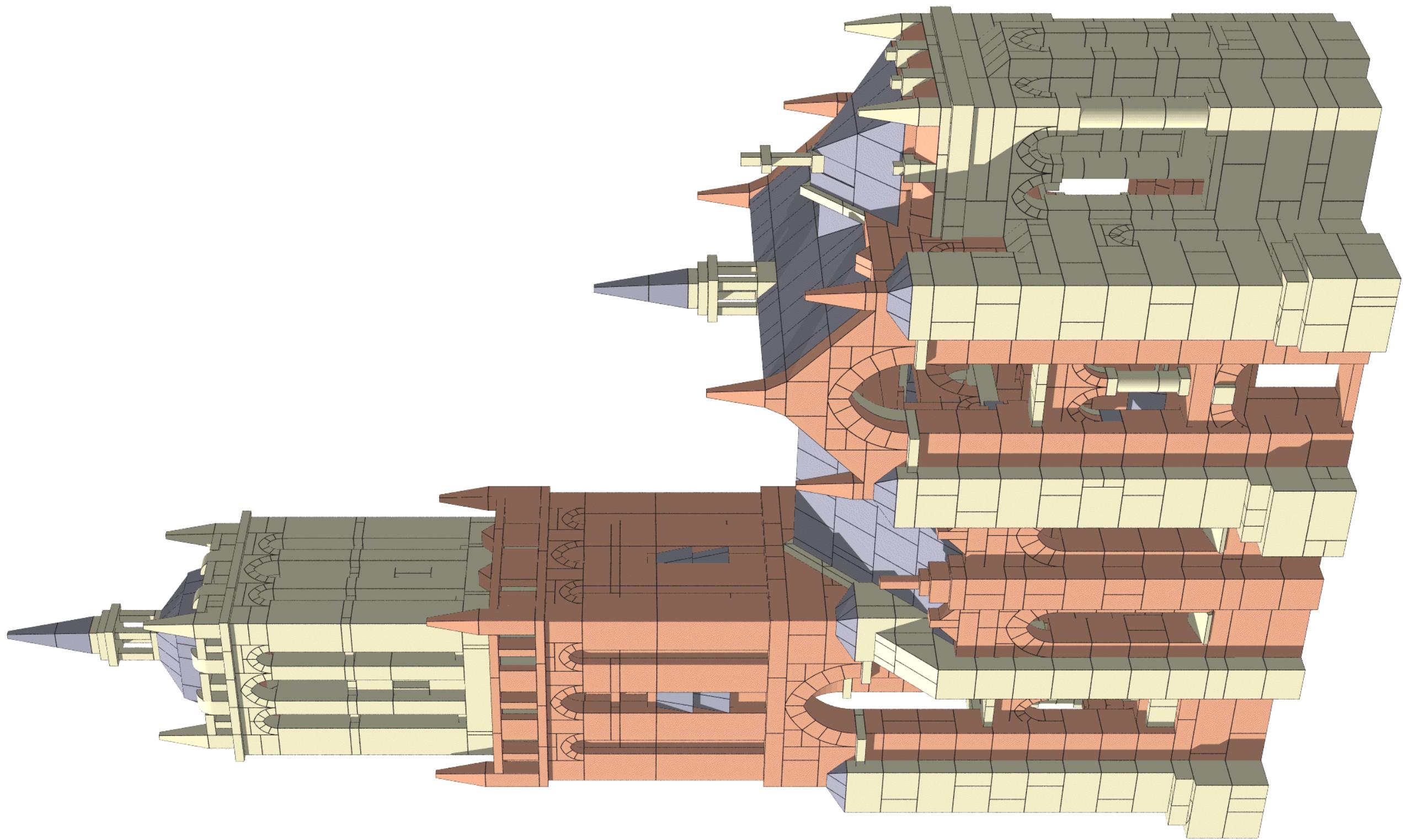

Nº 26.

Copyright

A

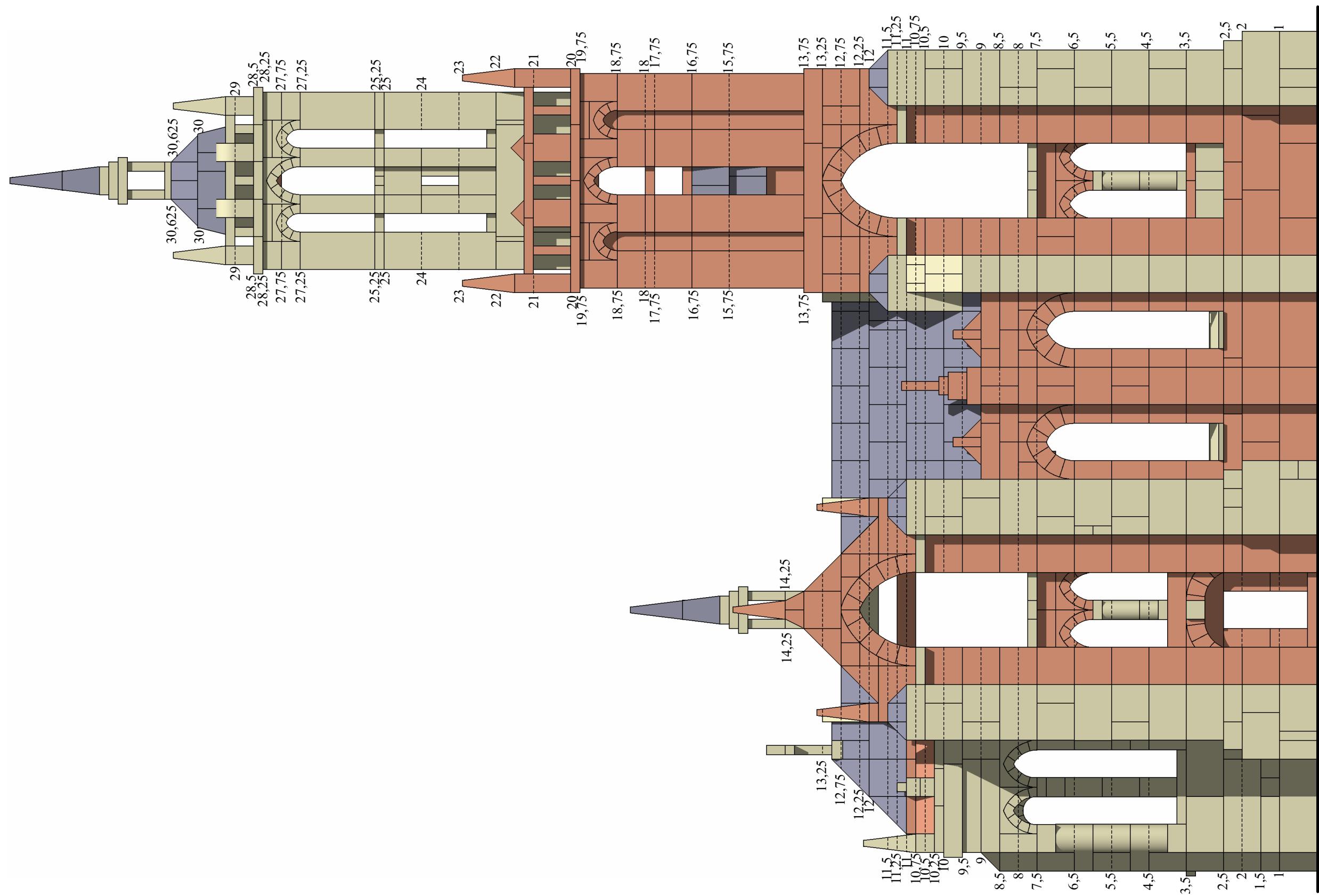
I - 12.
George Bietens
B.i.K.

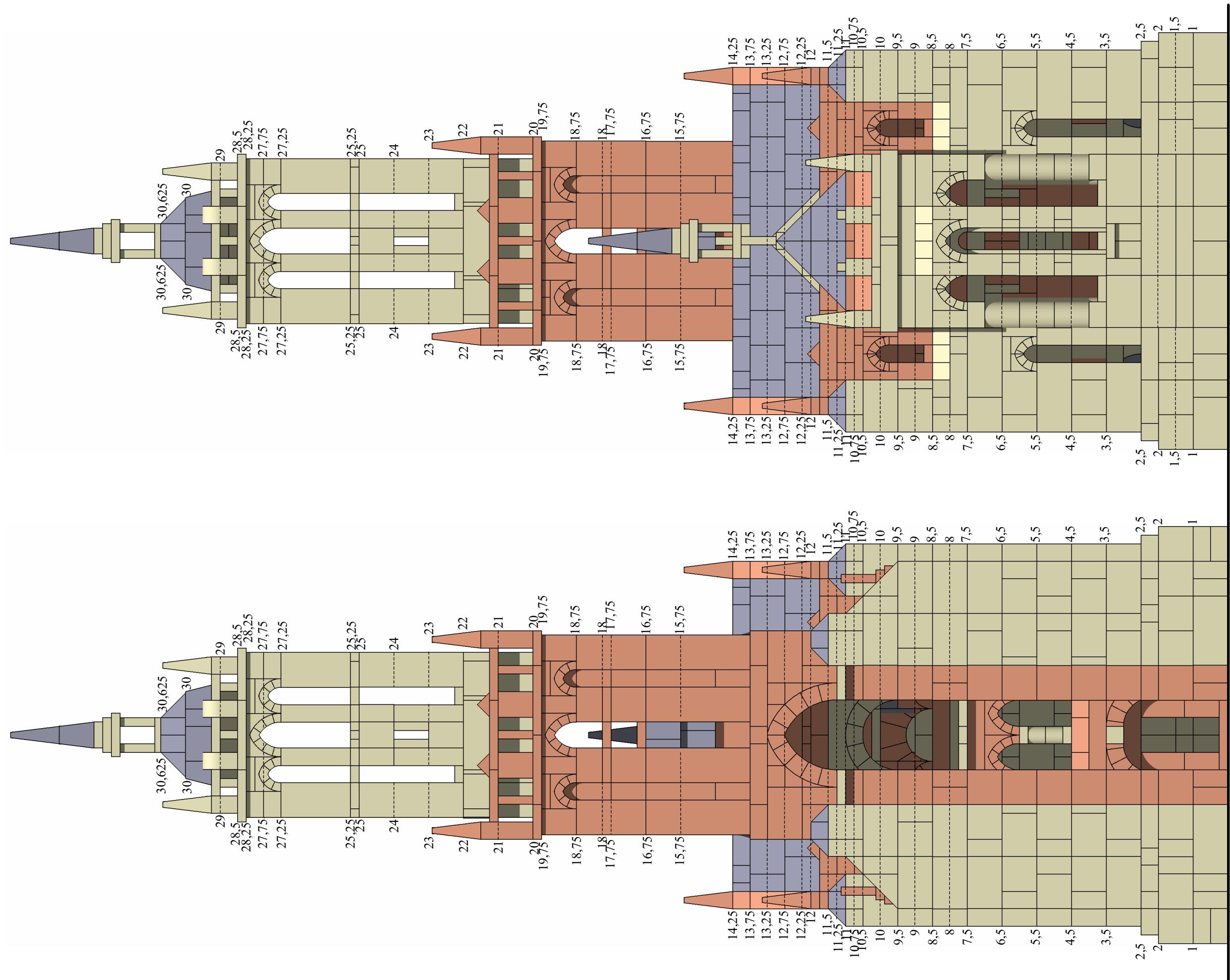

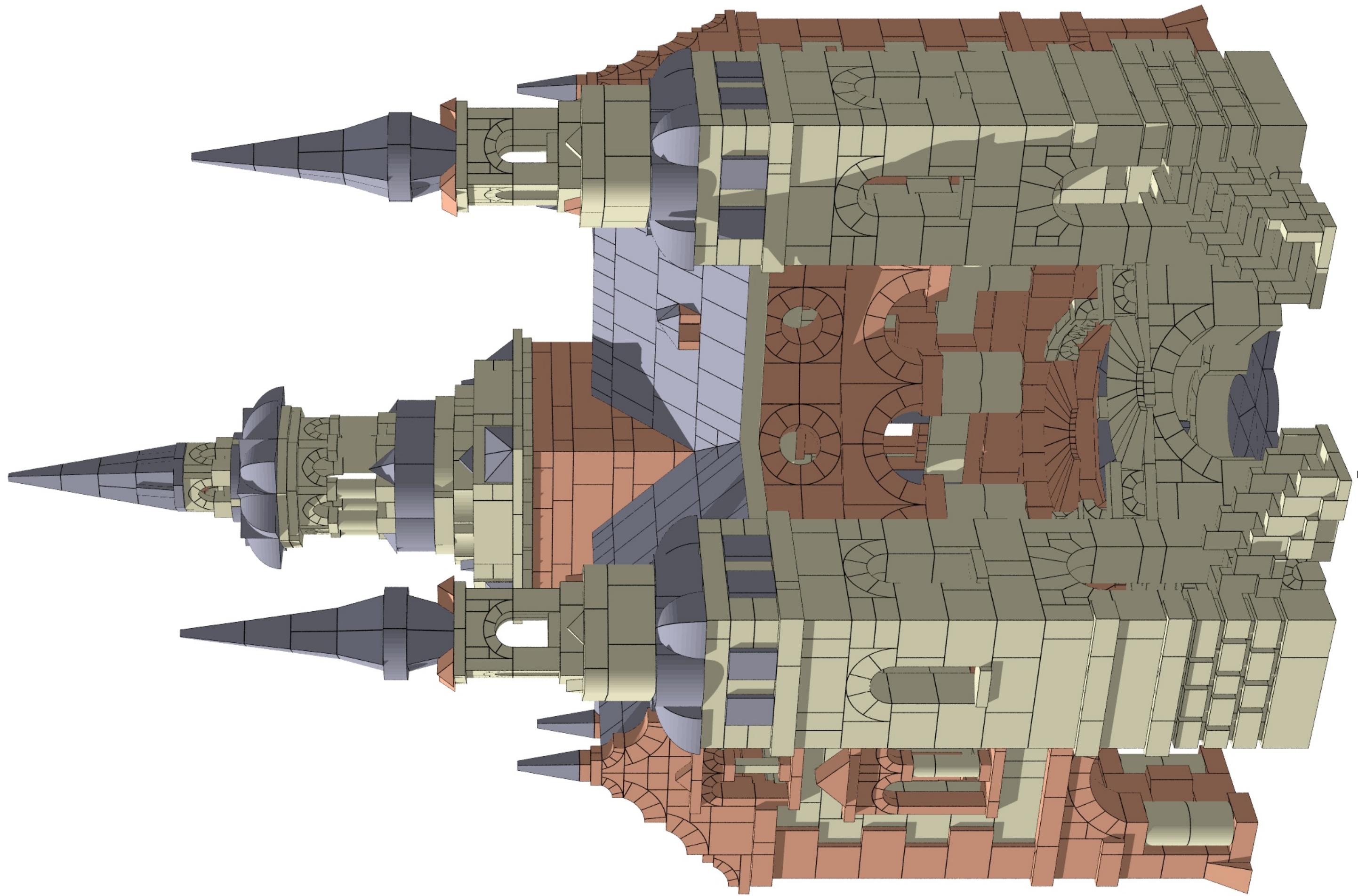
No 26.

Copyright

B

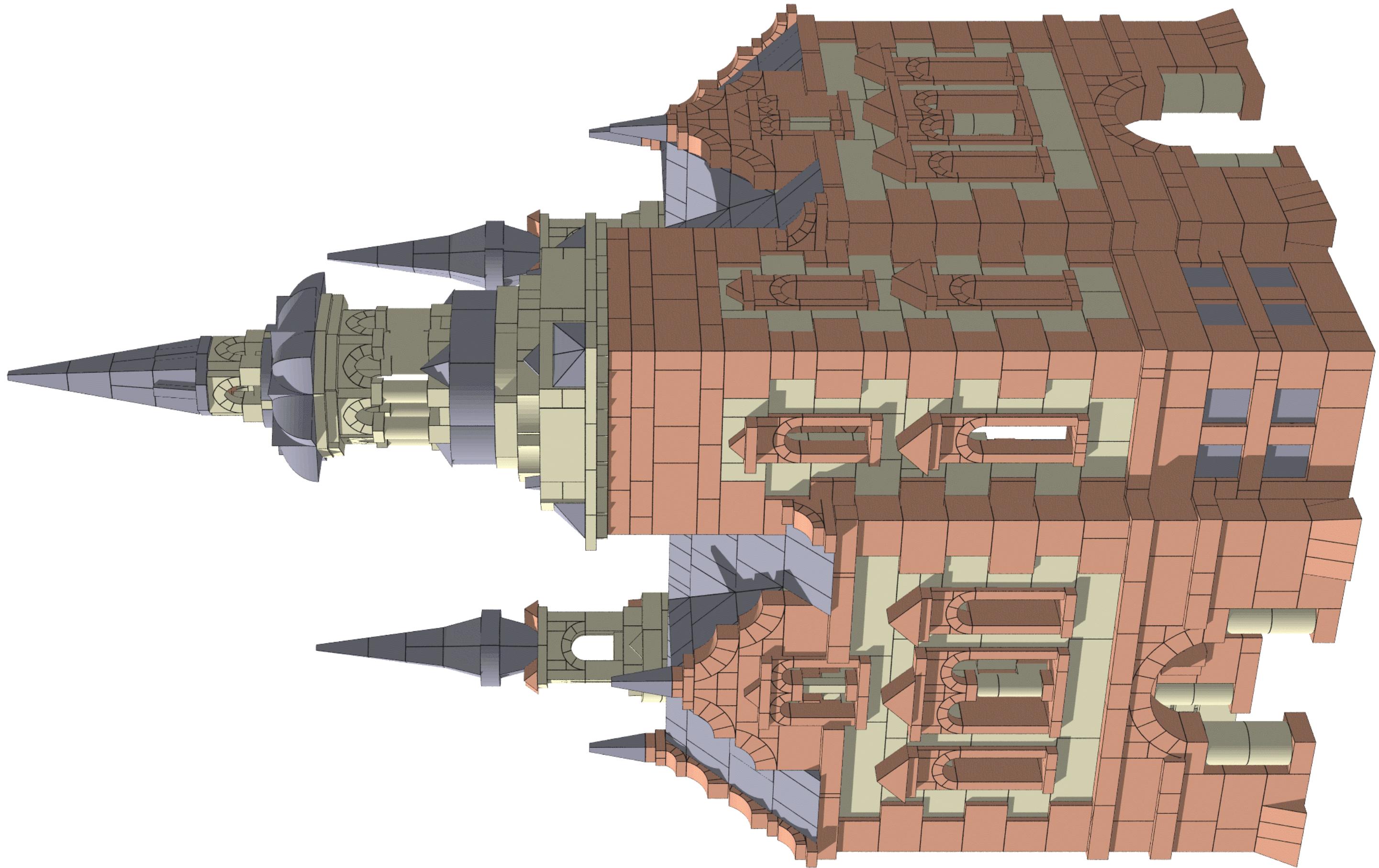
Nº 26.

Copyright

A

I - 16.

Falk Gundl.
B.i.K.

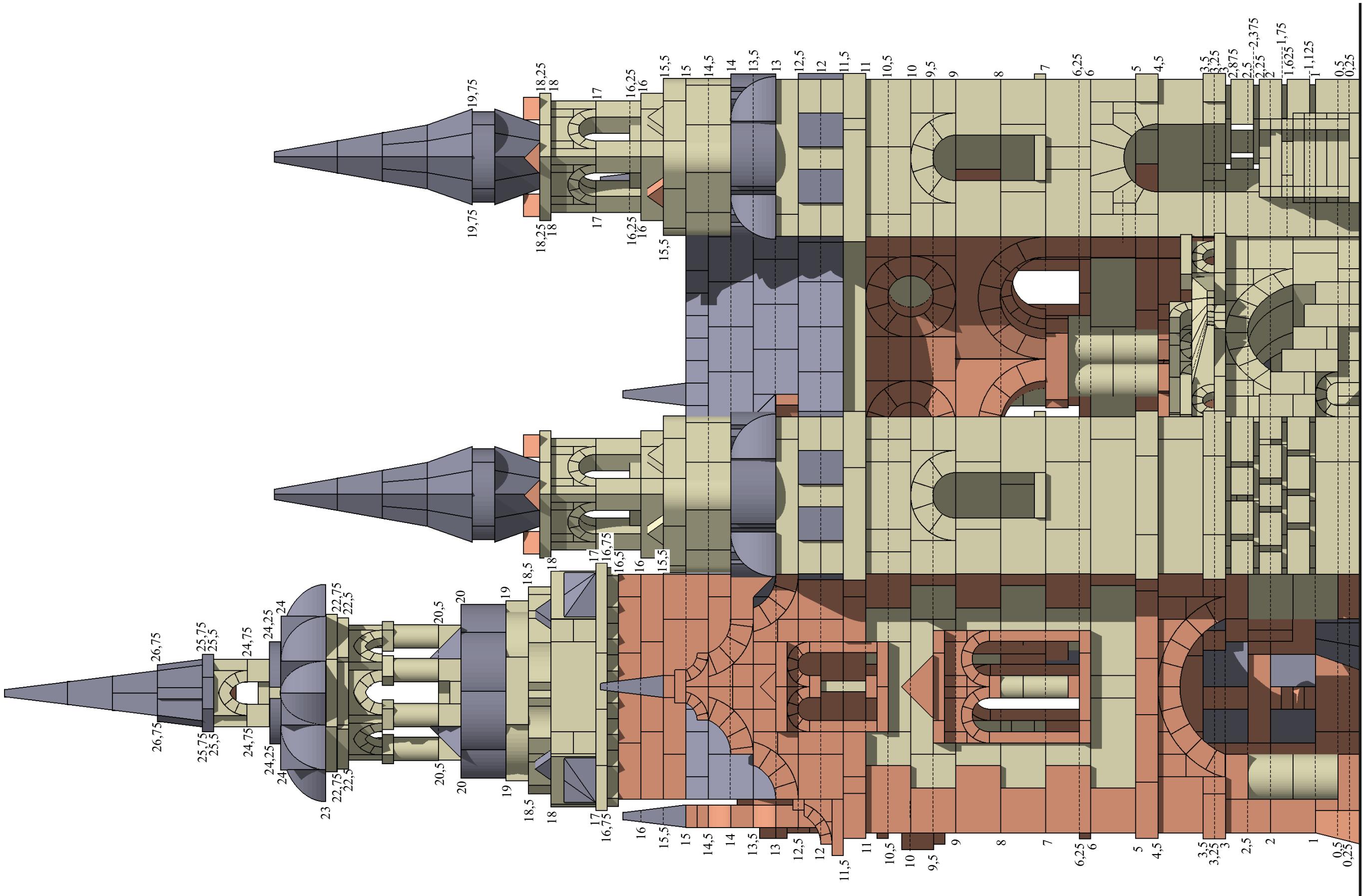
No 26.

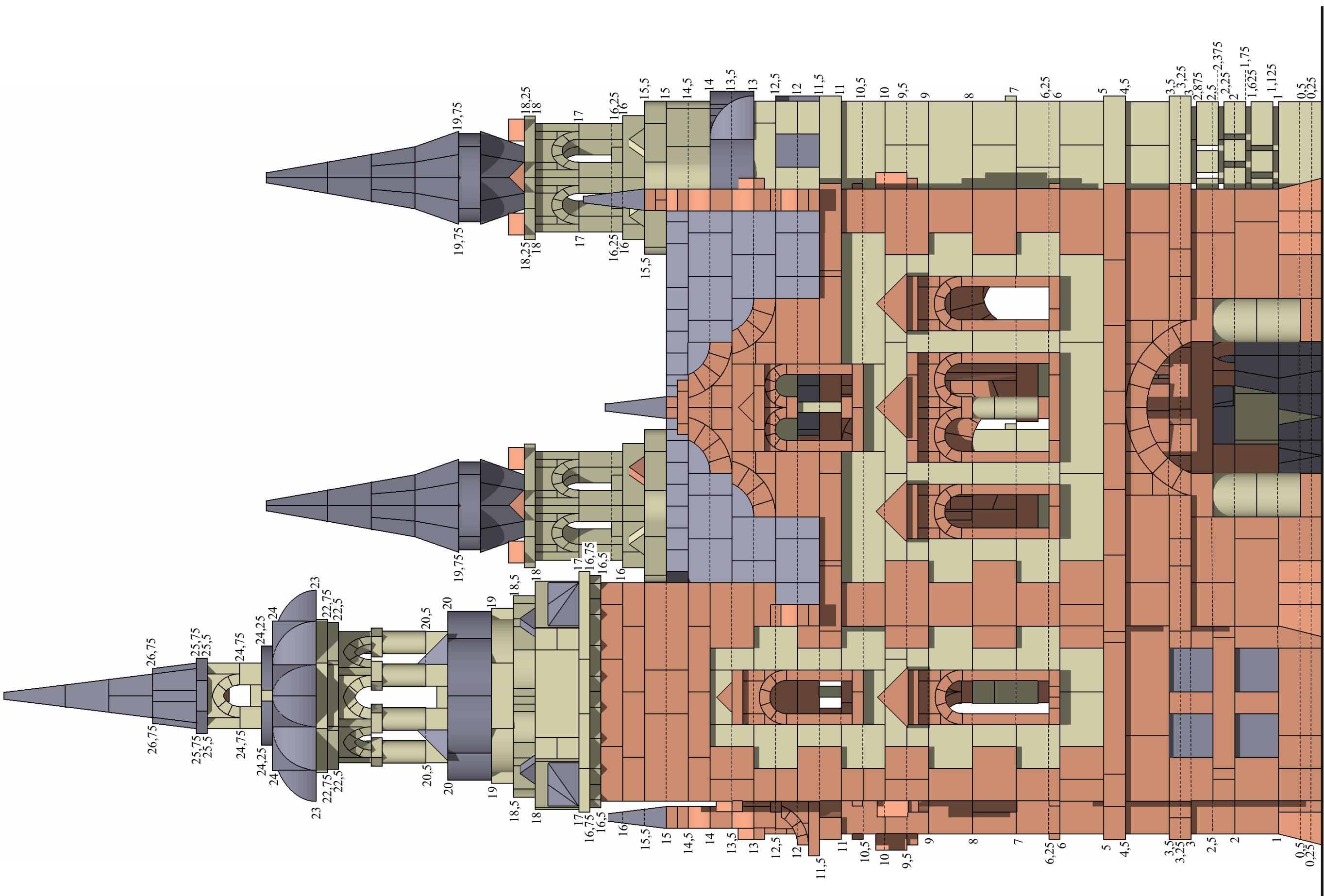
Copyright

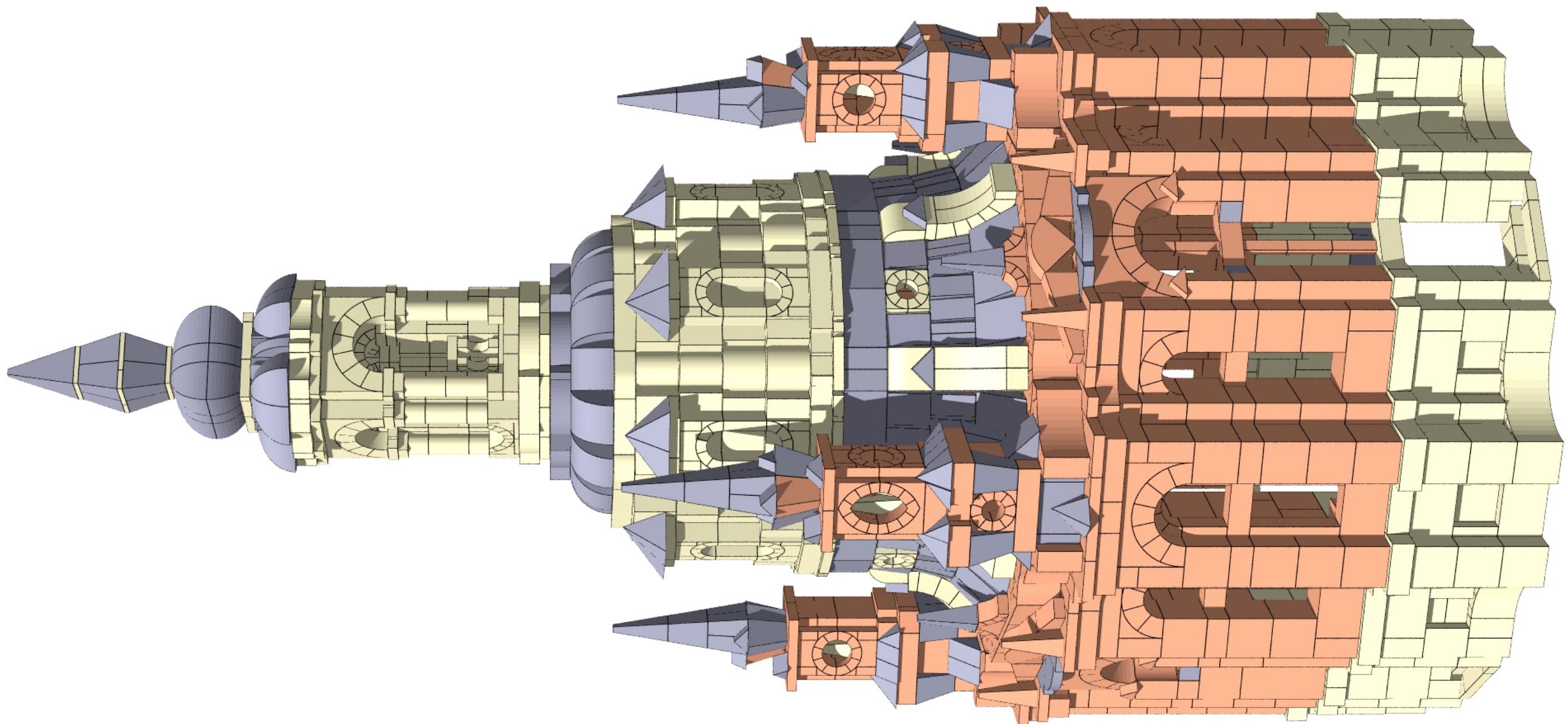
B

Falk Gundl.
B.i.K.

I - 17.

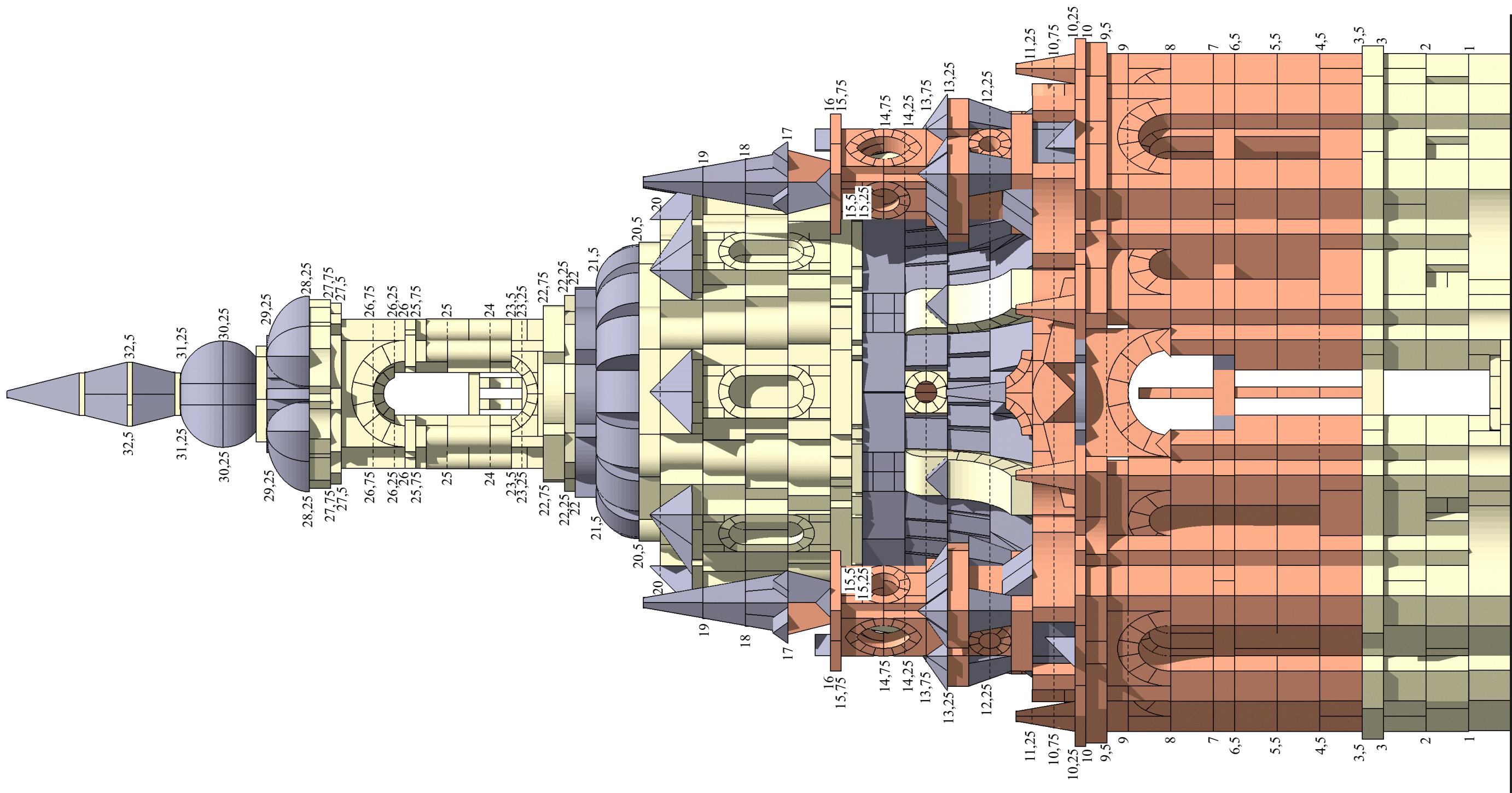
No 26.

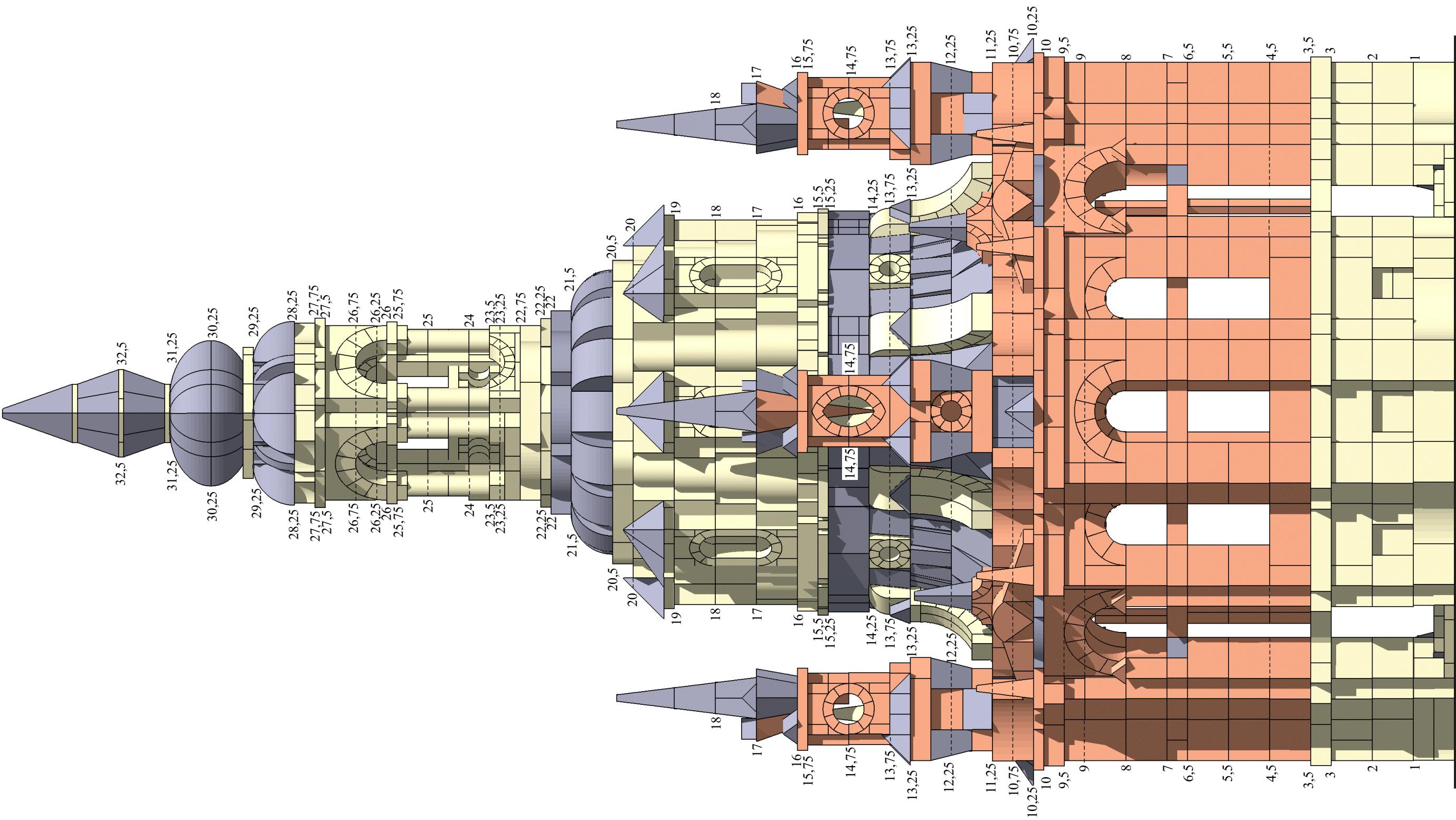
Copyright

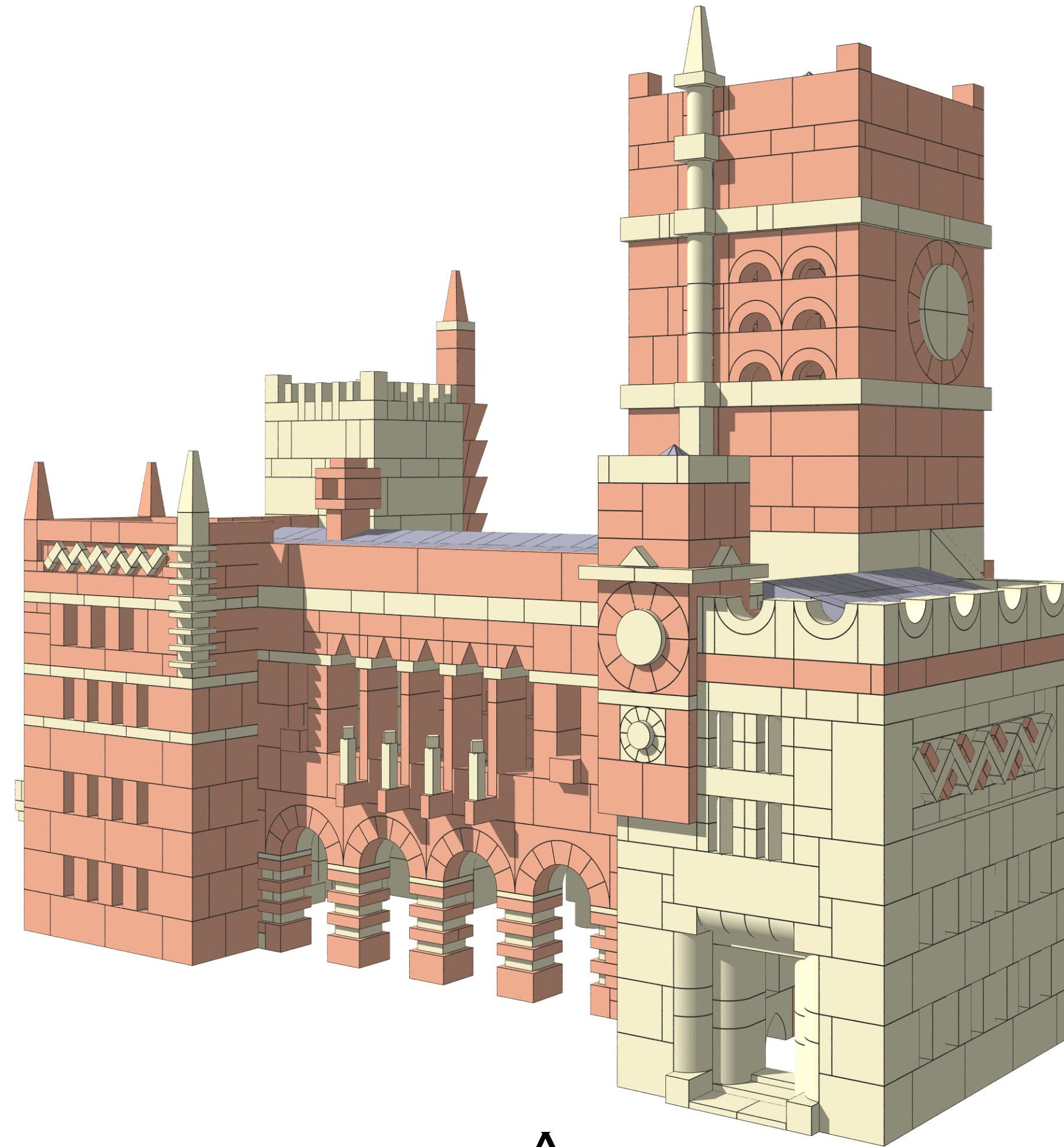
A

I - 20.

Falk Gundl.
B.i.K.

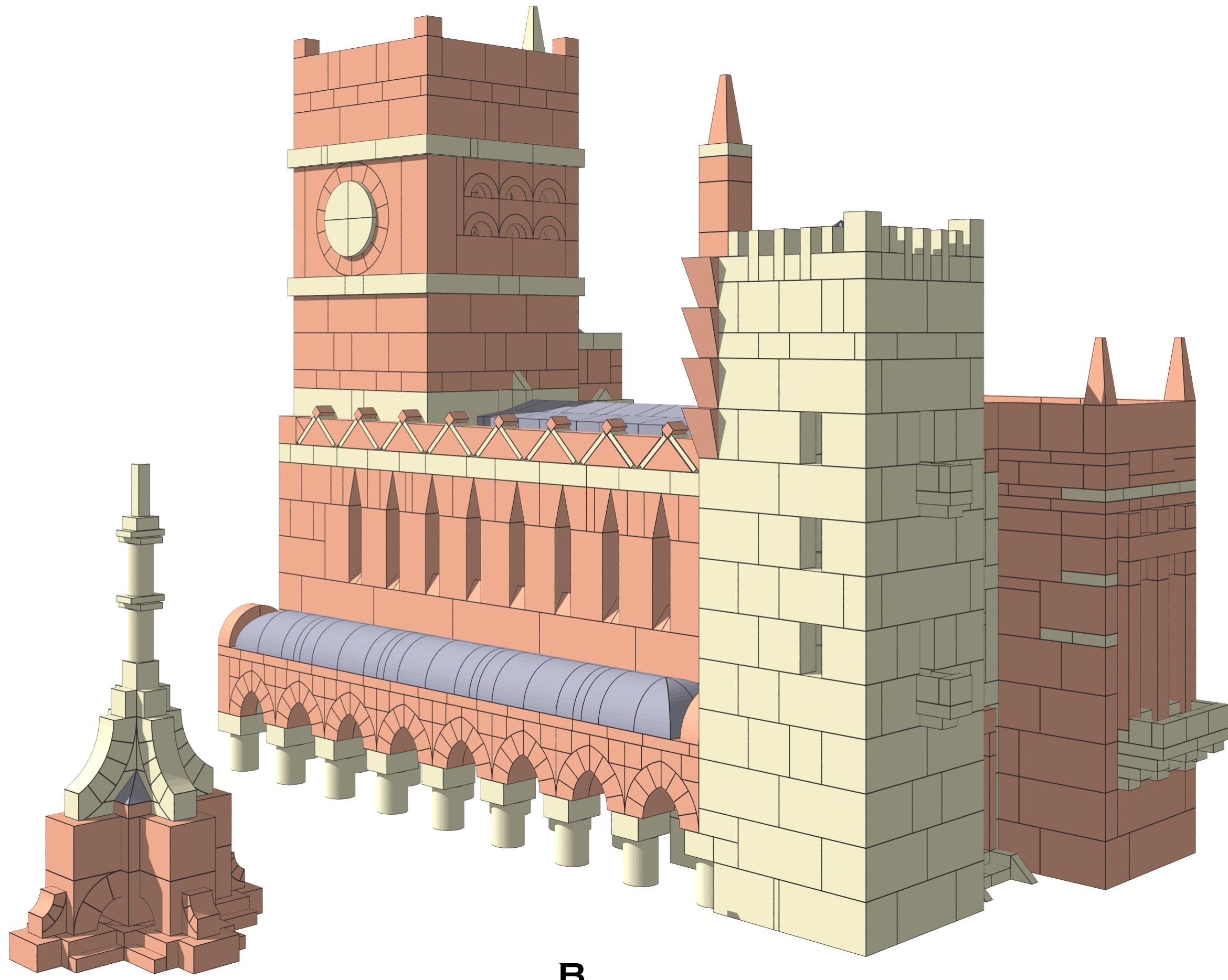

ANo 26.

Copyright

I - 23.

Dieter Wellmann.
B.i.K.

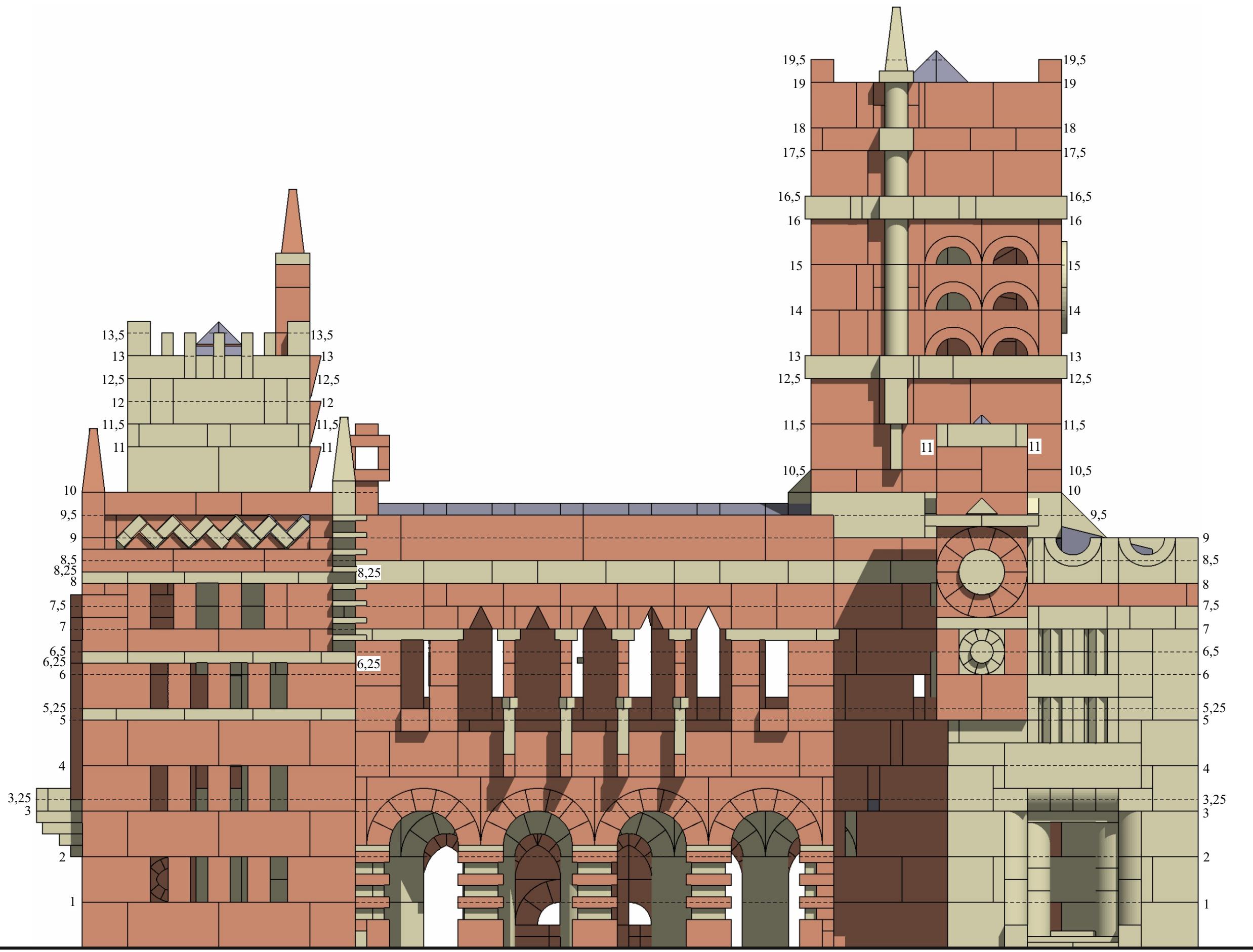
No 26.

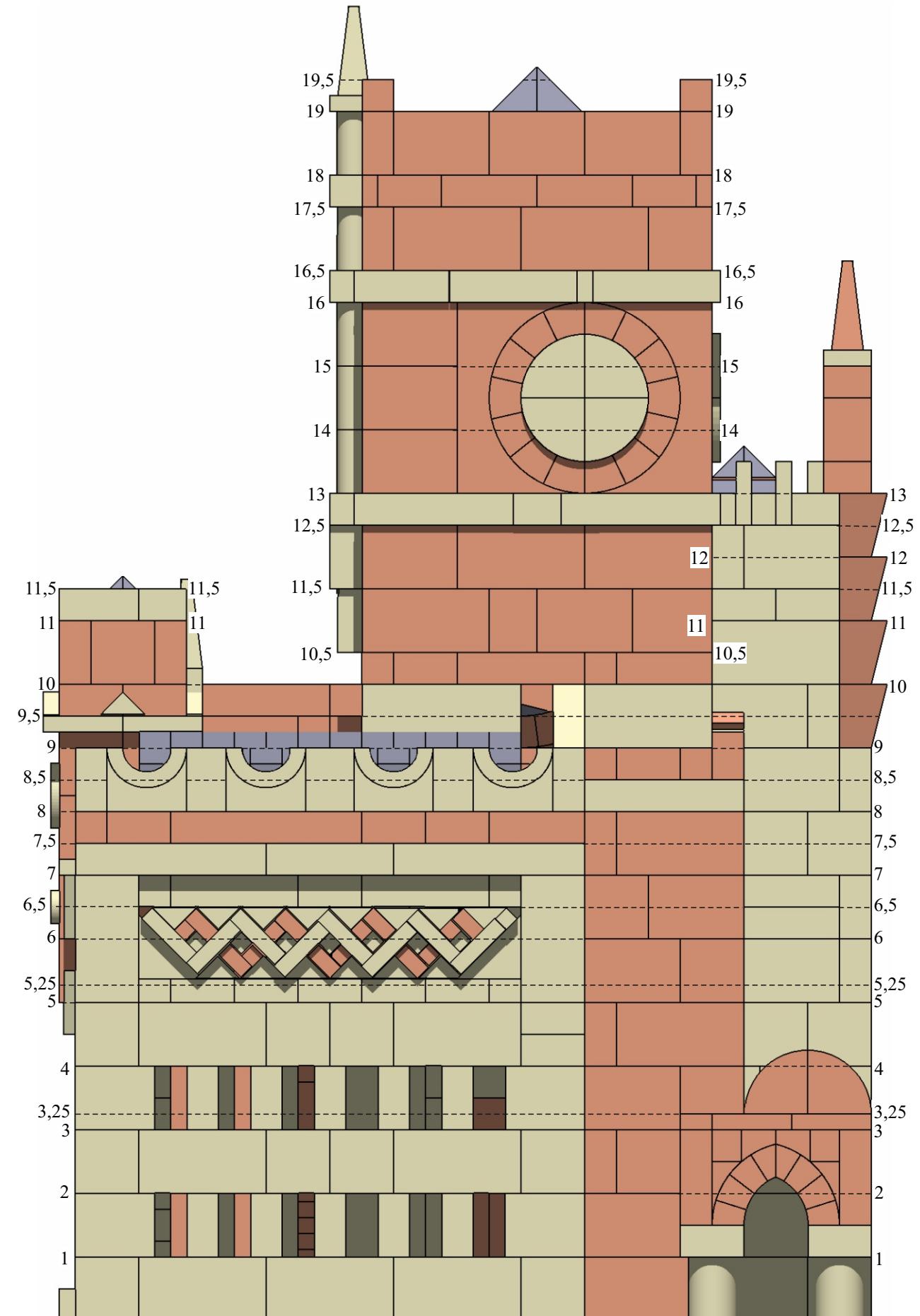
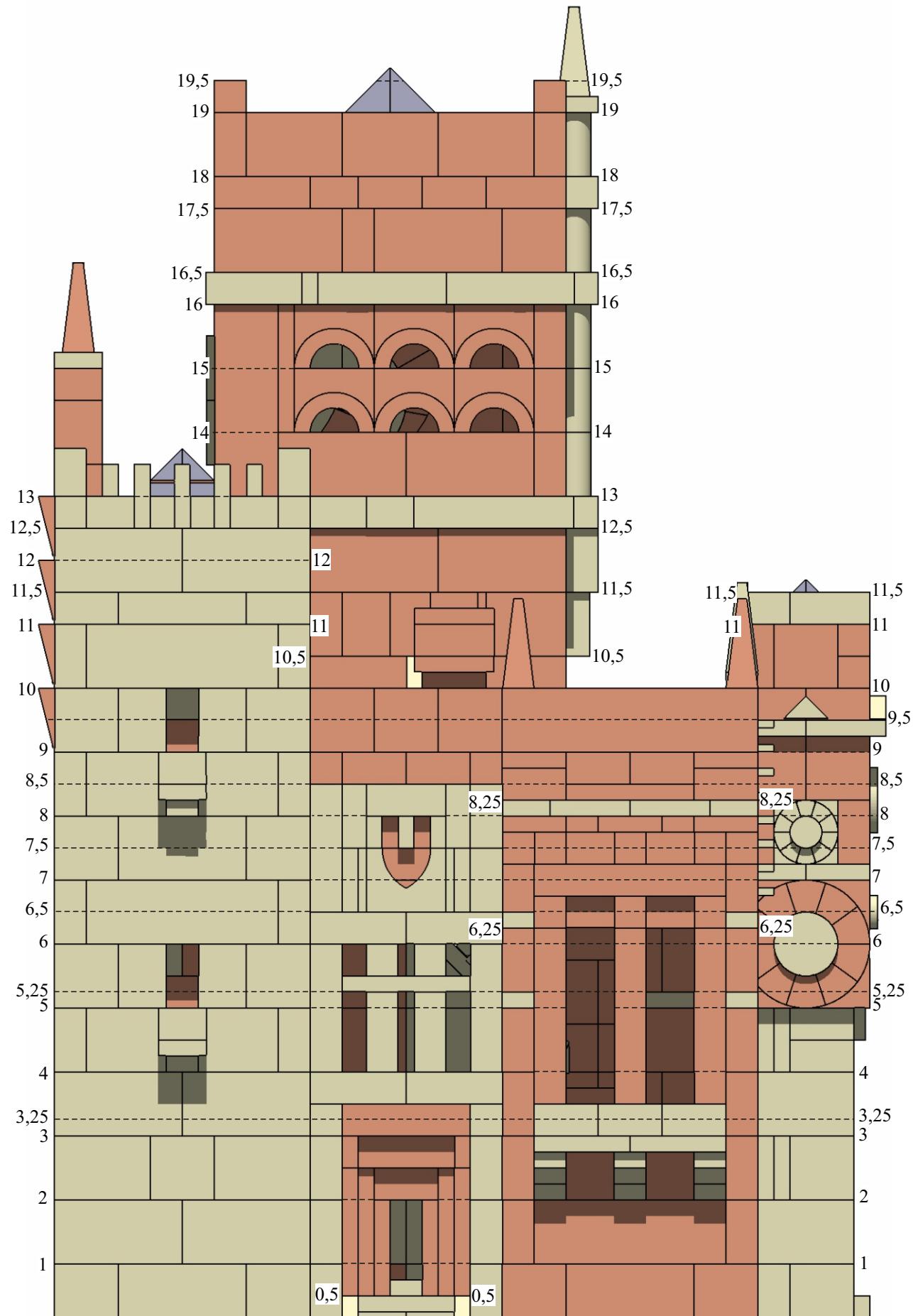
Copyright

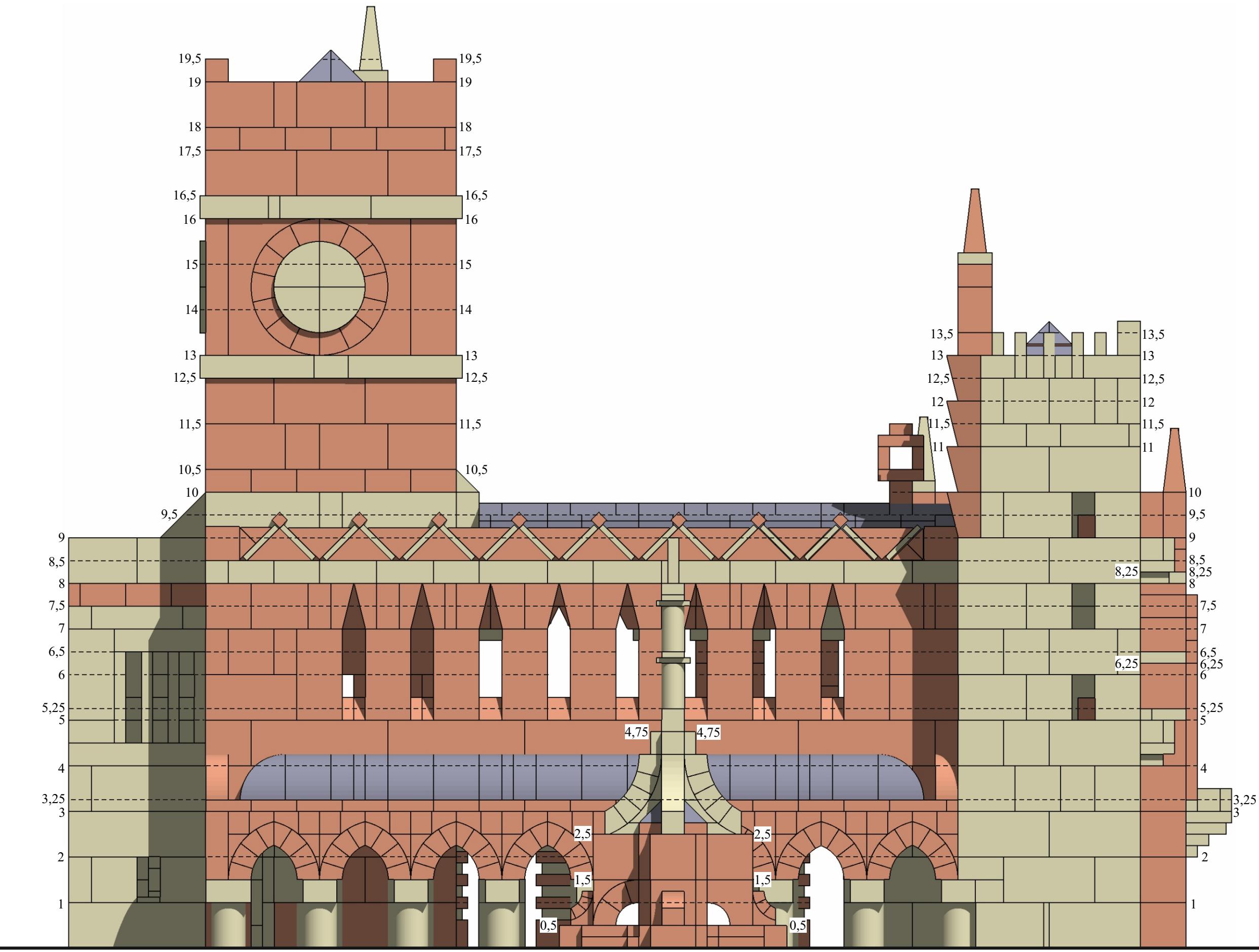
B

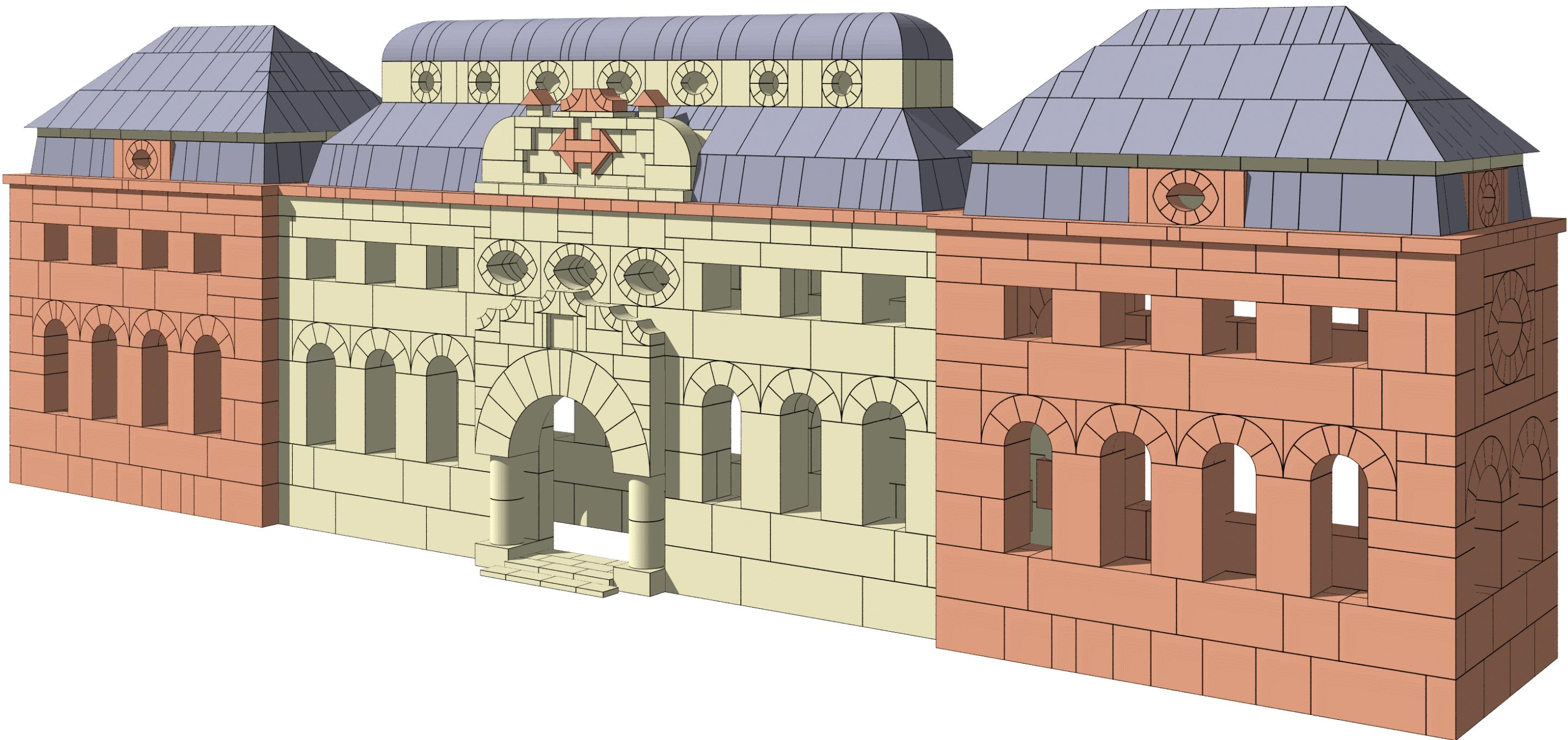
I - 24.

Dieter Wellmann.
B.i.K.

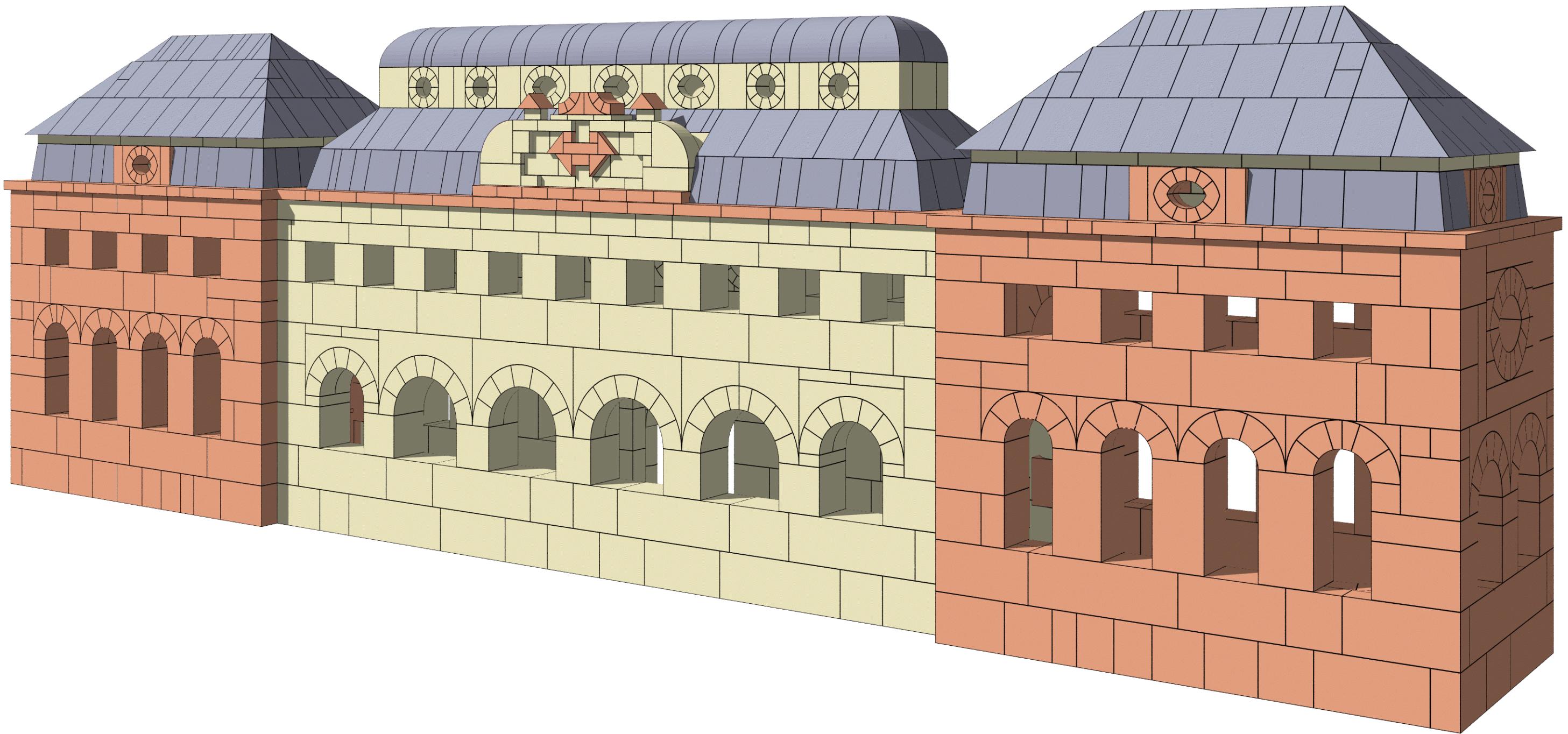

No 26.

Copyright

A

I - 28. Gerhart Brückmann.
B.i.K.

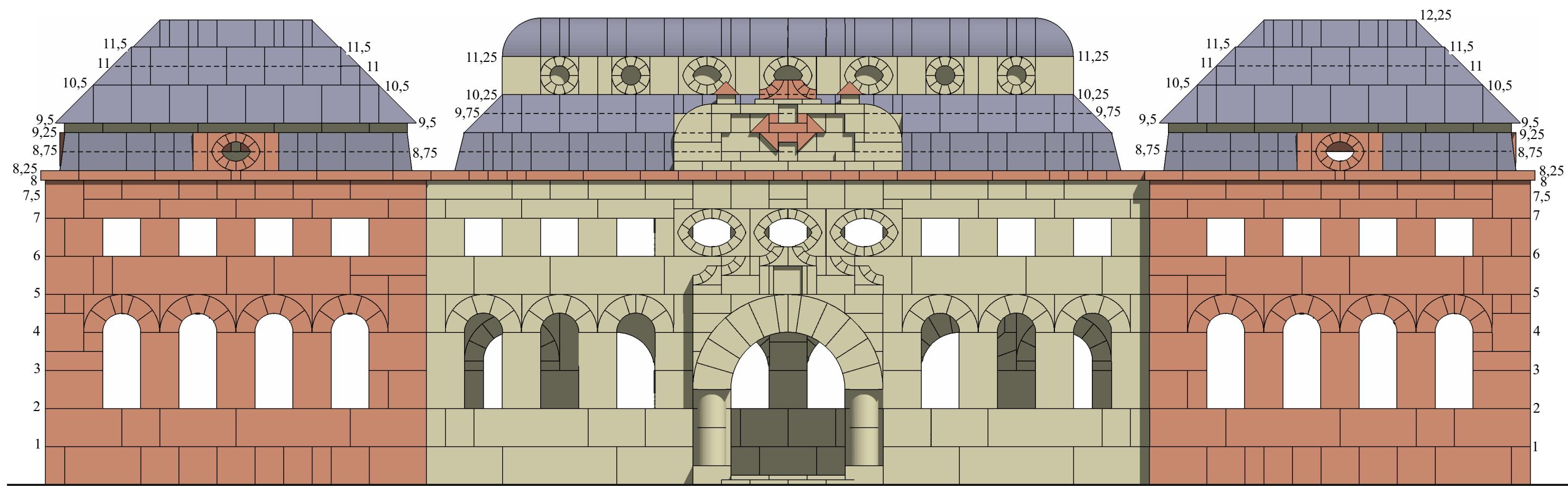
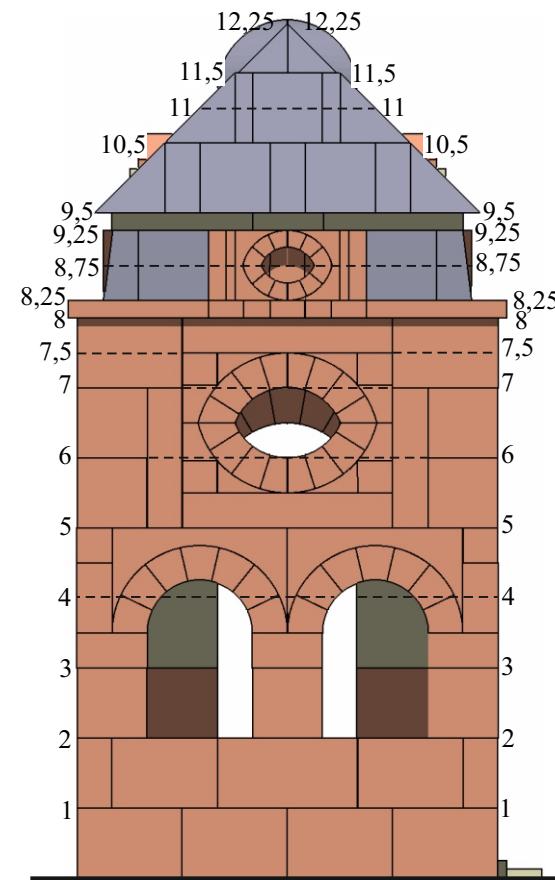

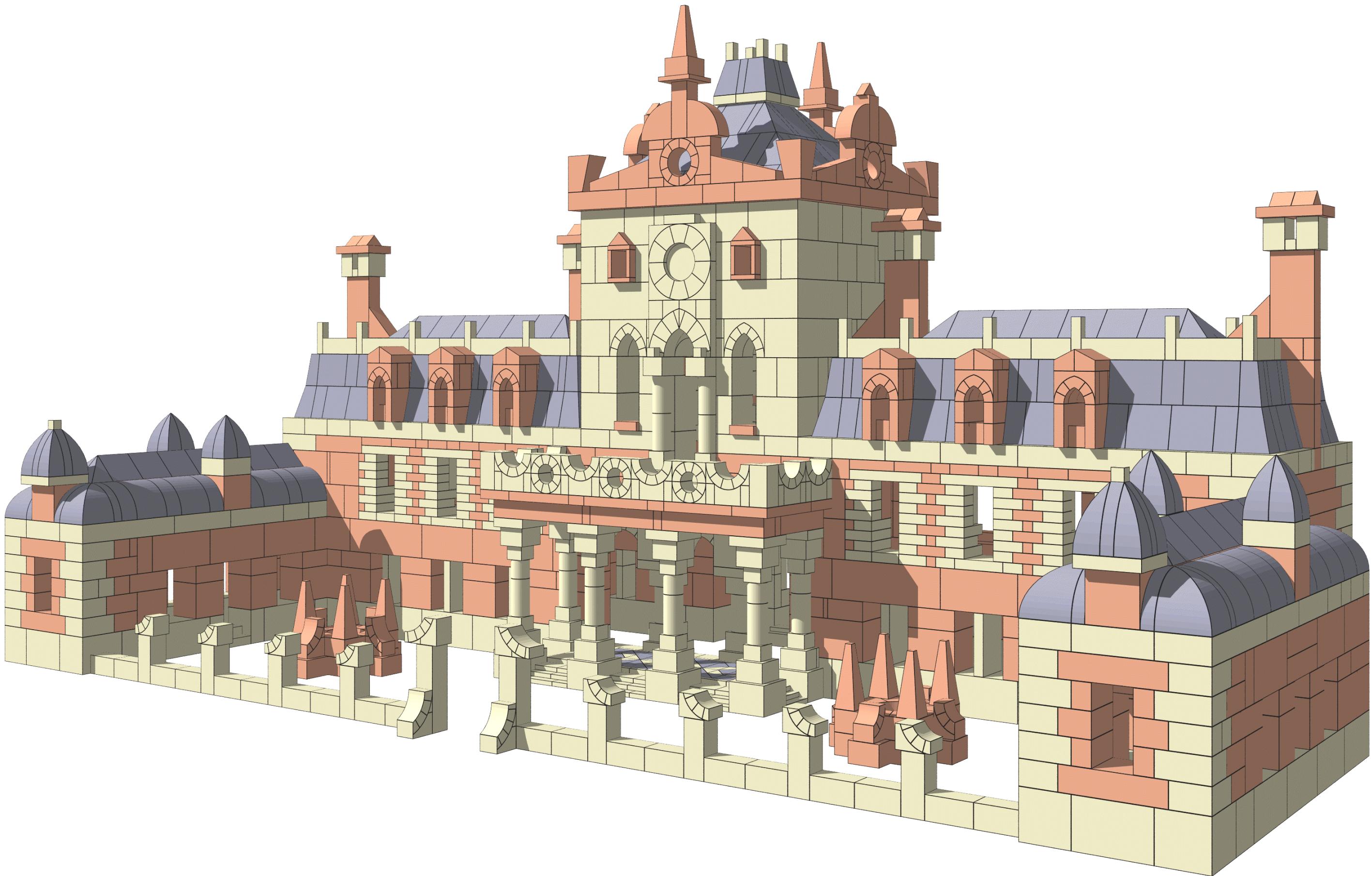
No 26.

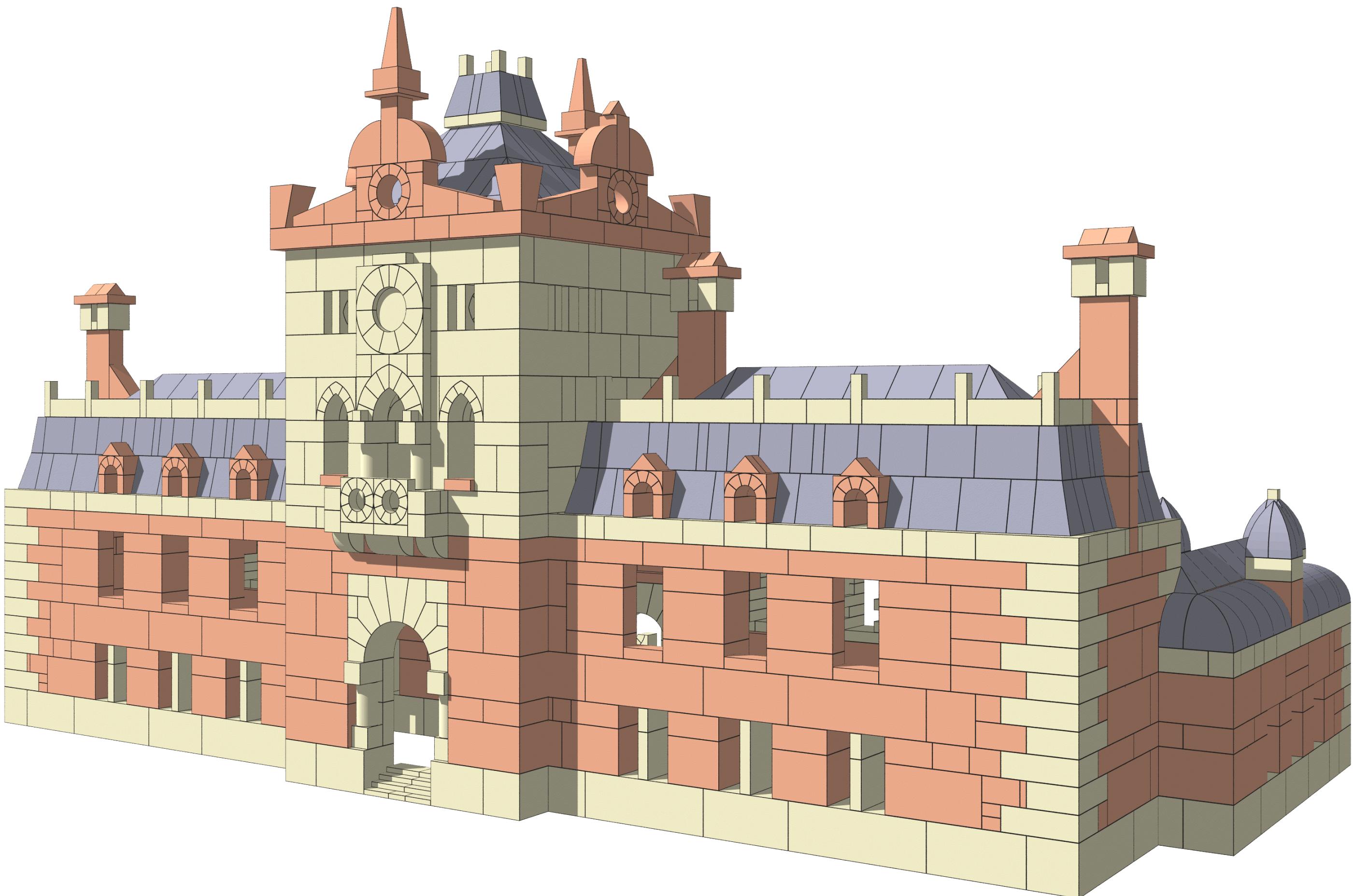
Copyright

B

I - 29. Gerhart Brückmann.
Bi.K.

A**No 28.****Copyright****I - 31.****Dieter Wellmann.
B.i.K.**

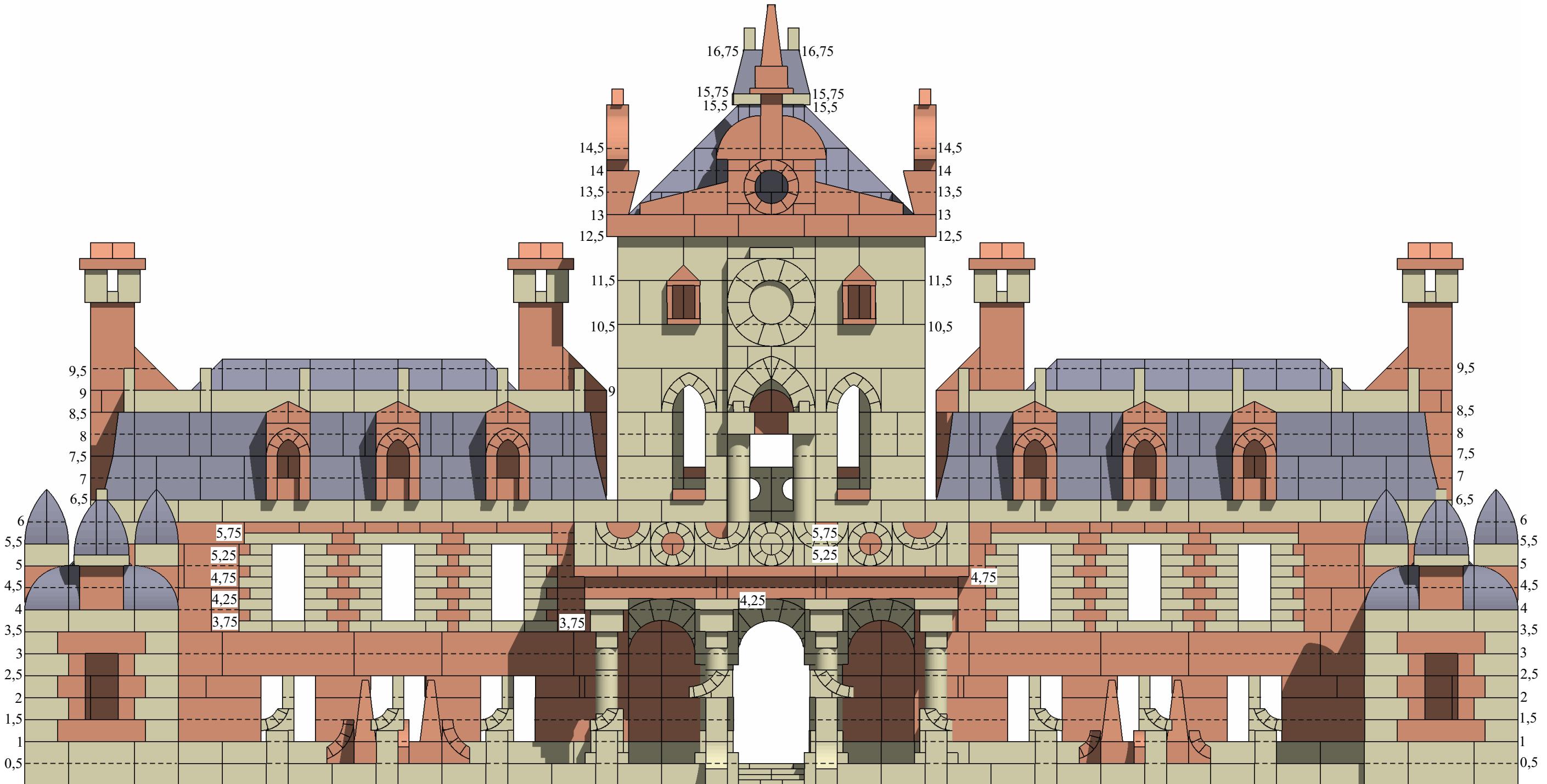
No 28.

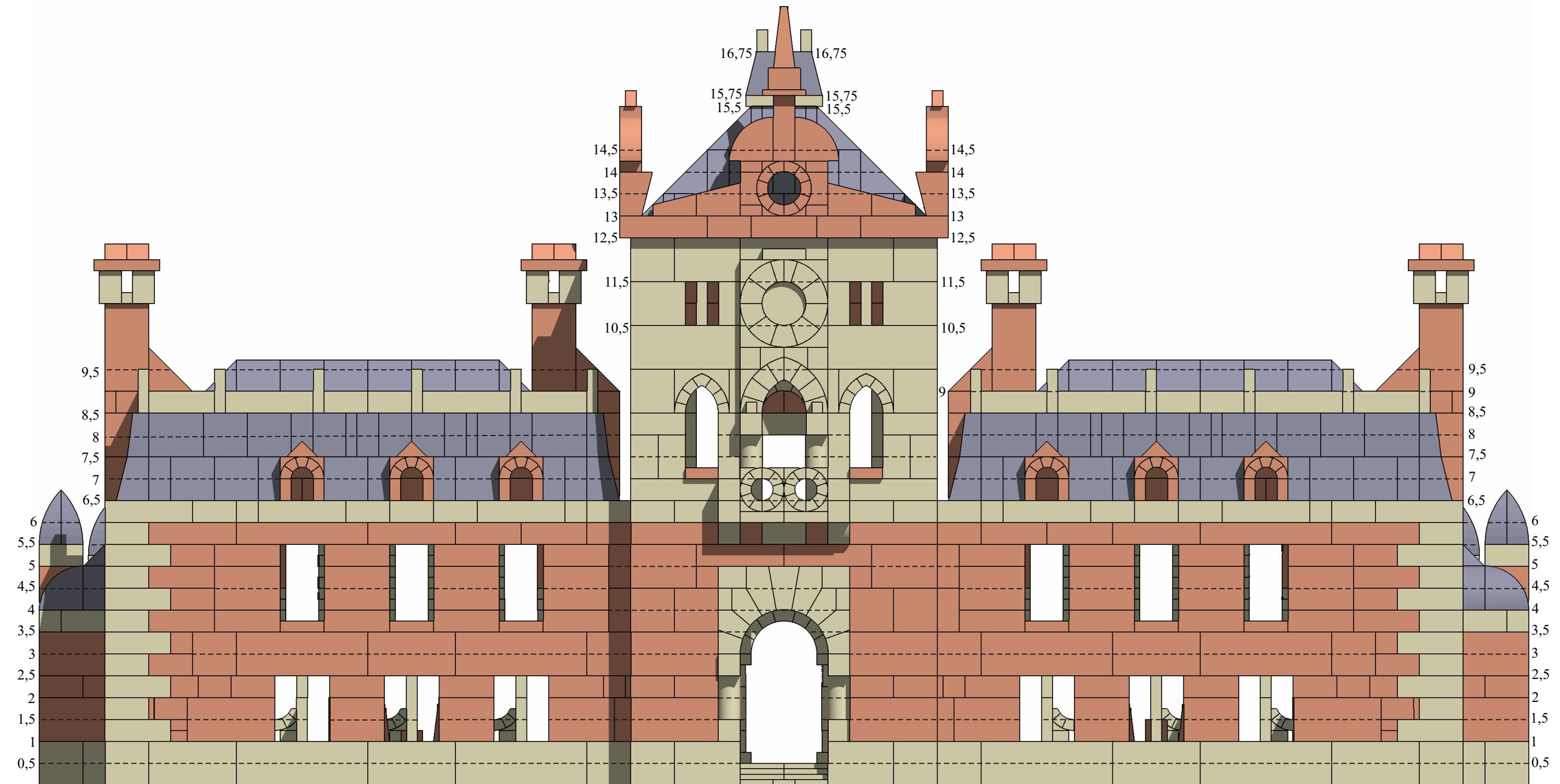
Copyright

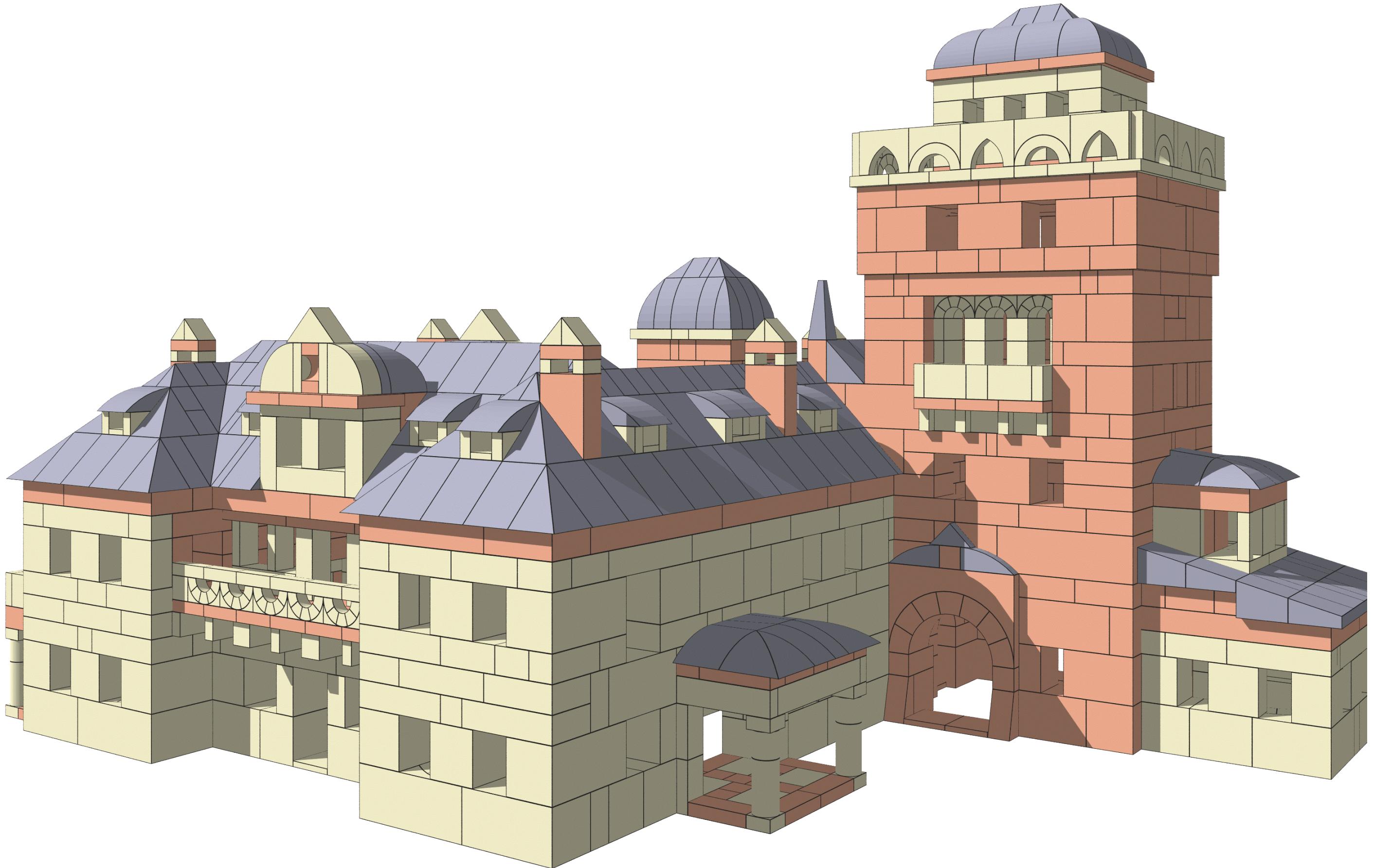
B

I - 32.

Dieter Wellmann.
B.i.K.

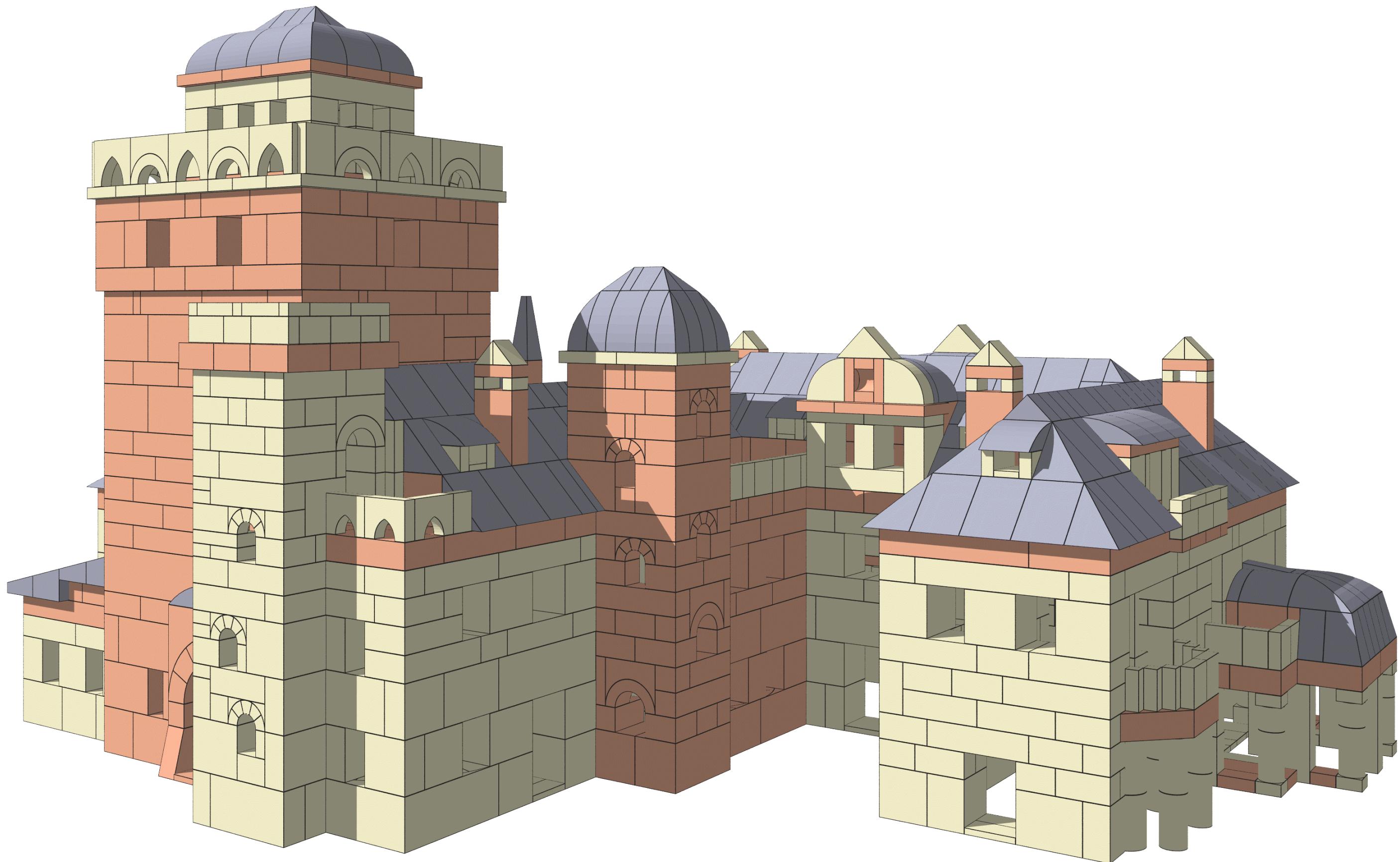
No 28.

Copyright

A

I - 35.

Rolf Fritsche.
Bi.K.

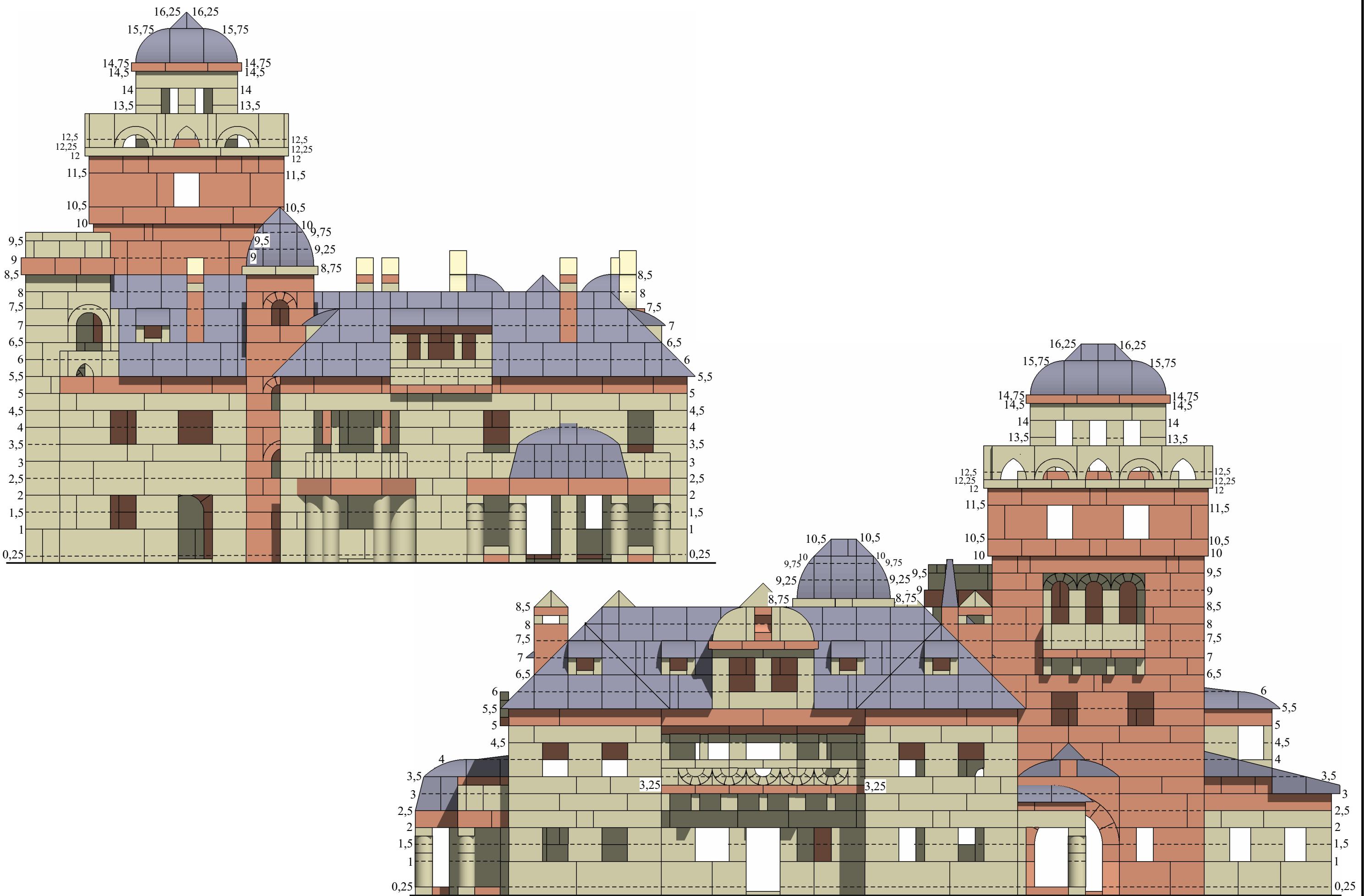
No 28.

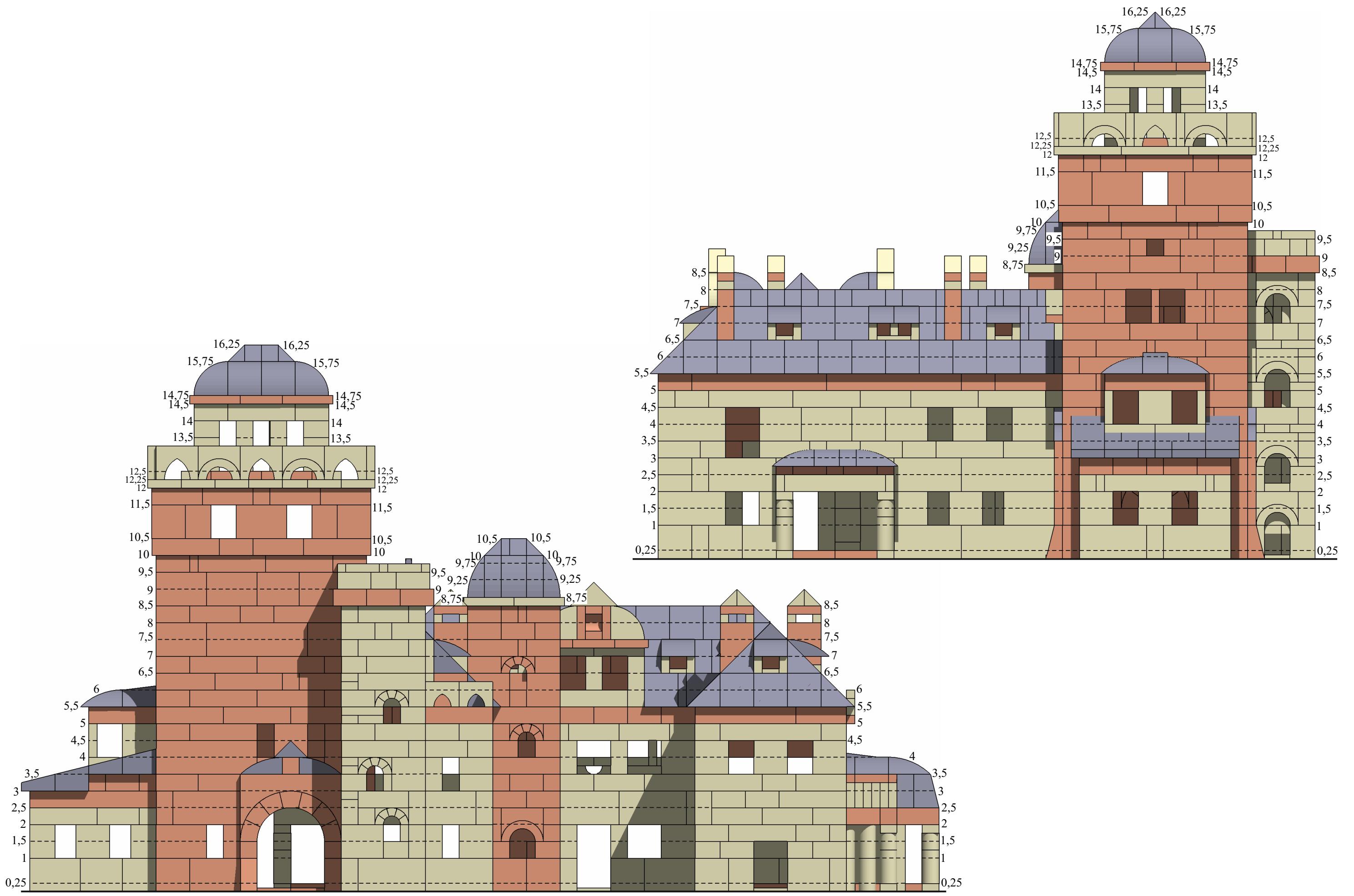
Copyright

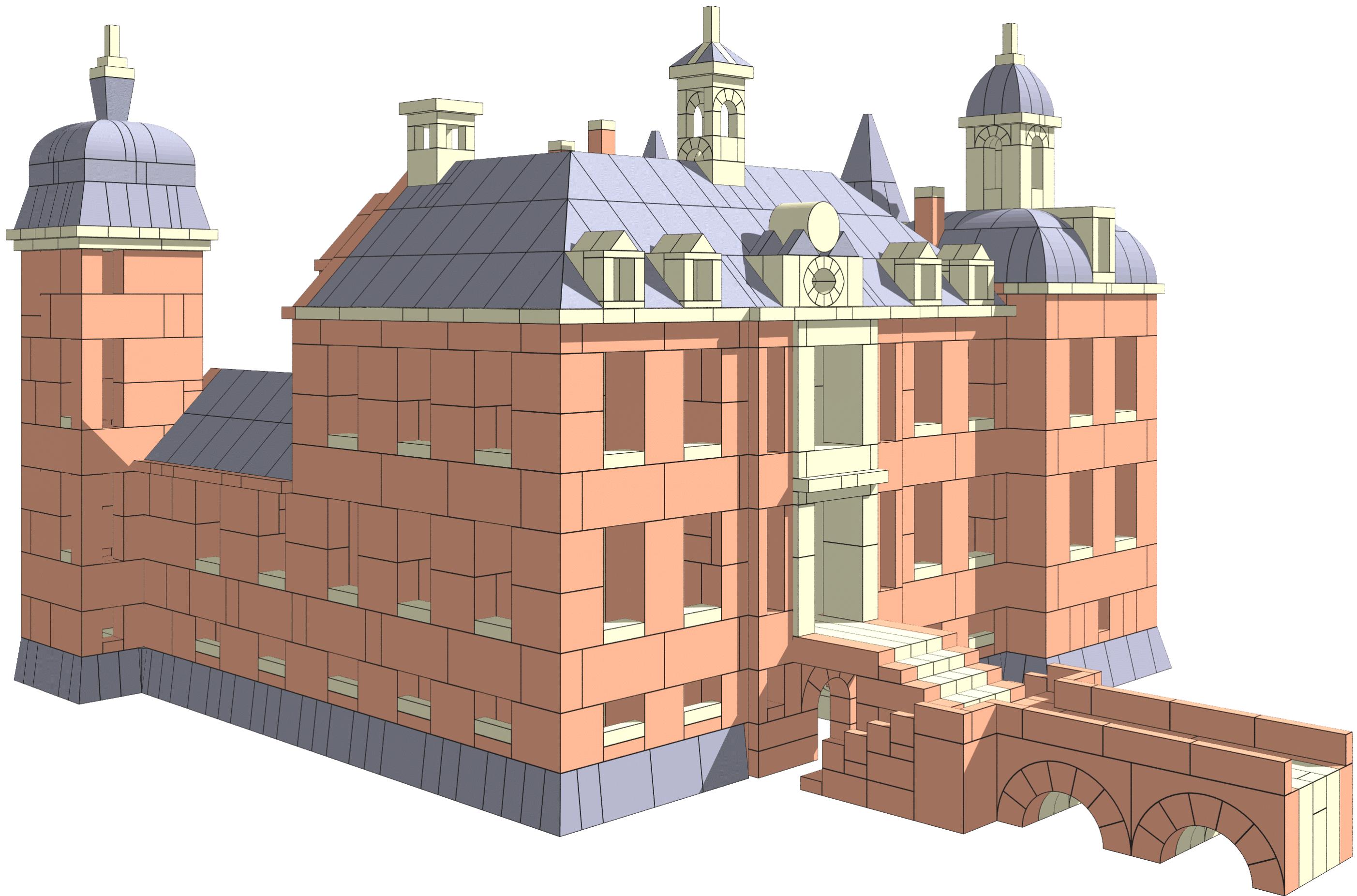
B

I - 36.

Rolf Fritsche.
Bi.K.

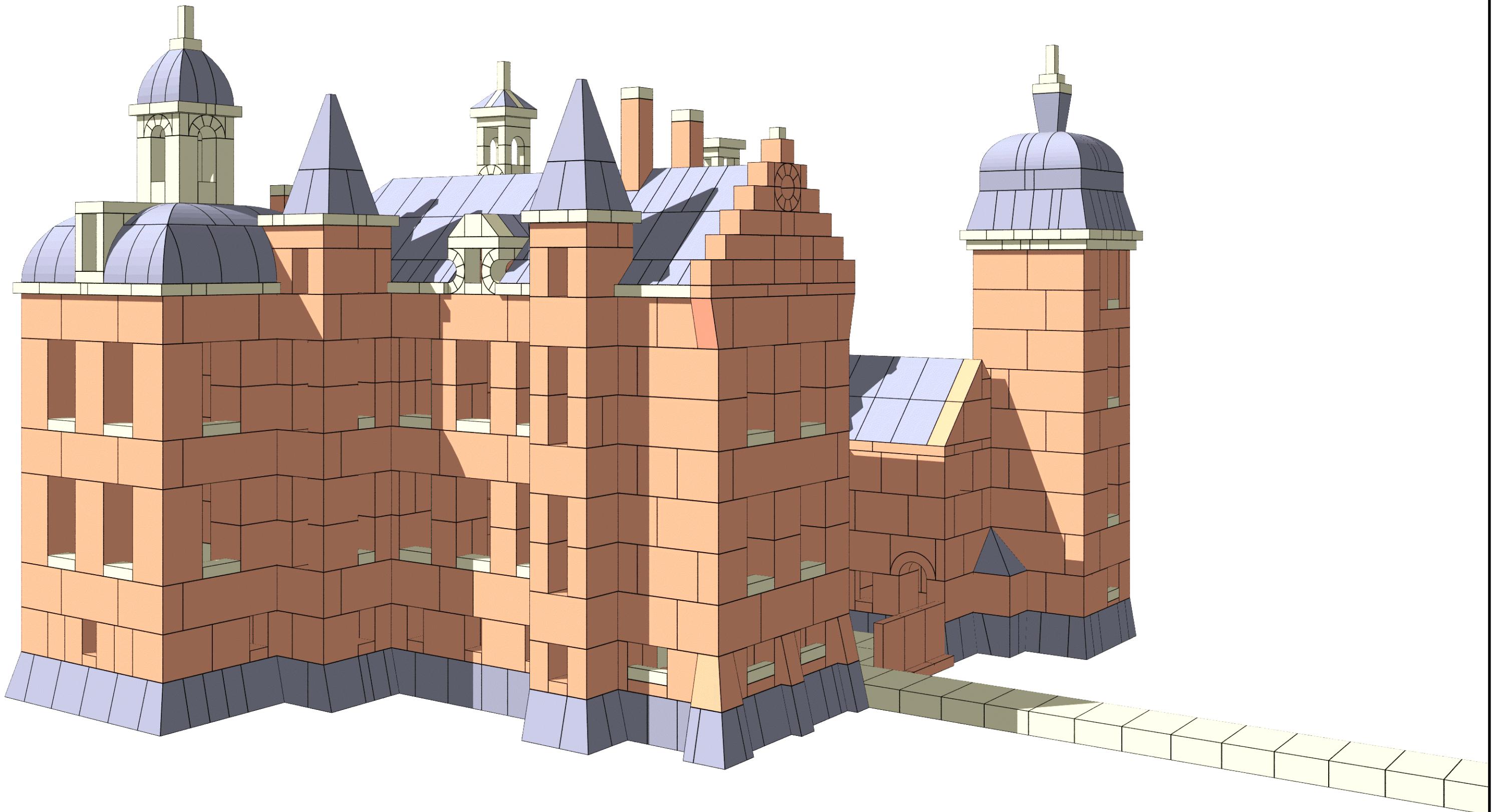
No 28.

Copyright

A

I - 39.

Gerhart Bruckmann.
B.i.K.

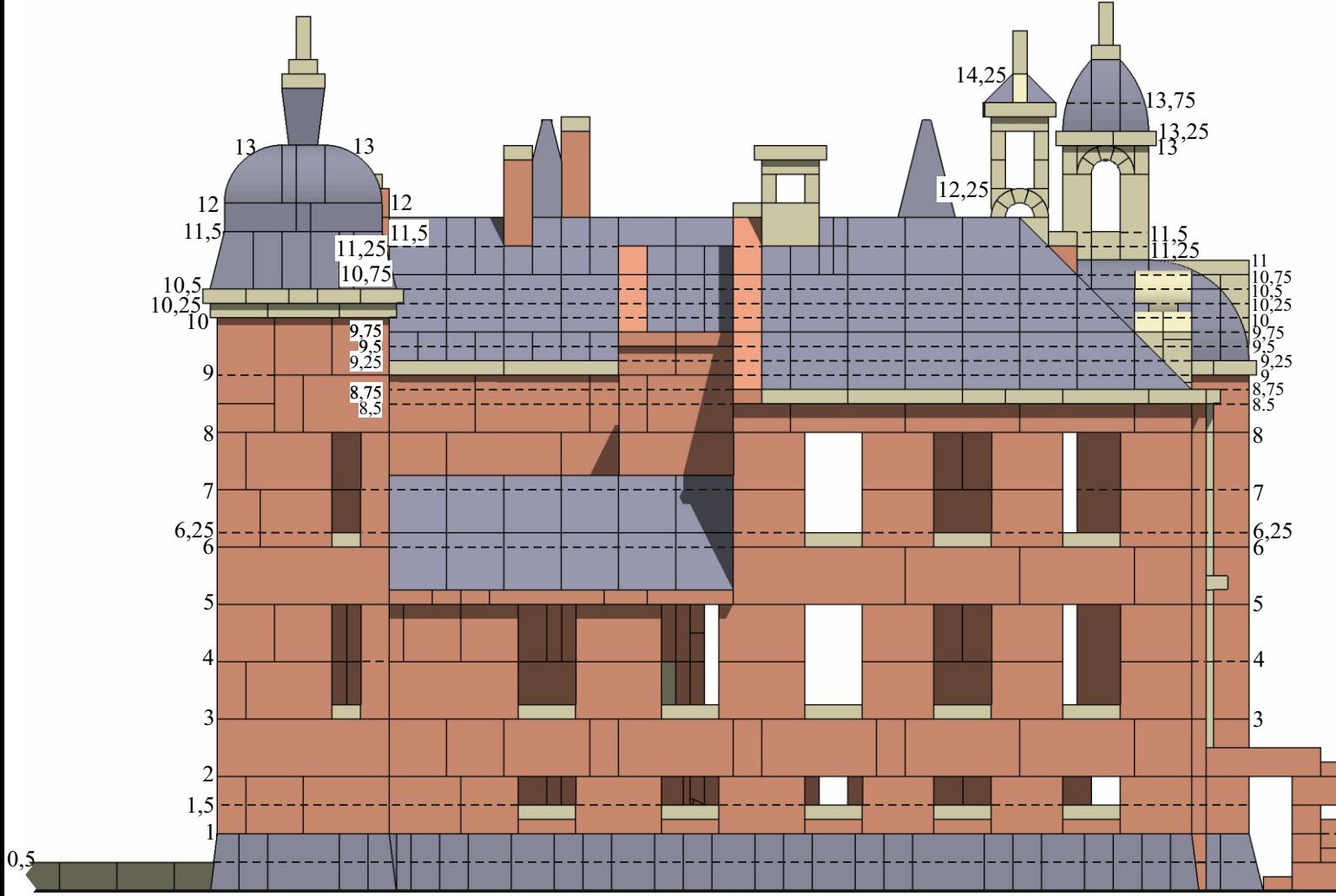
No 28.

Copyright

B

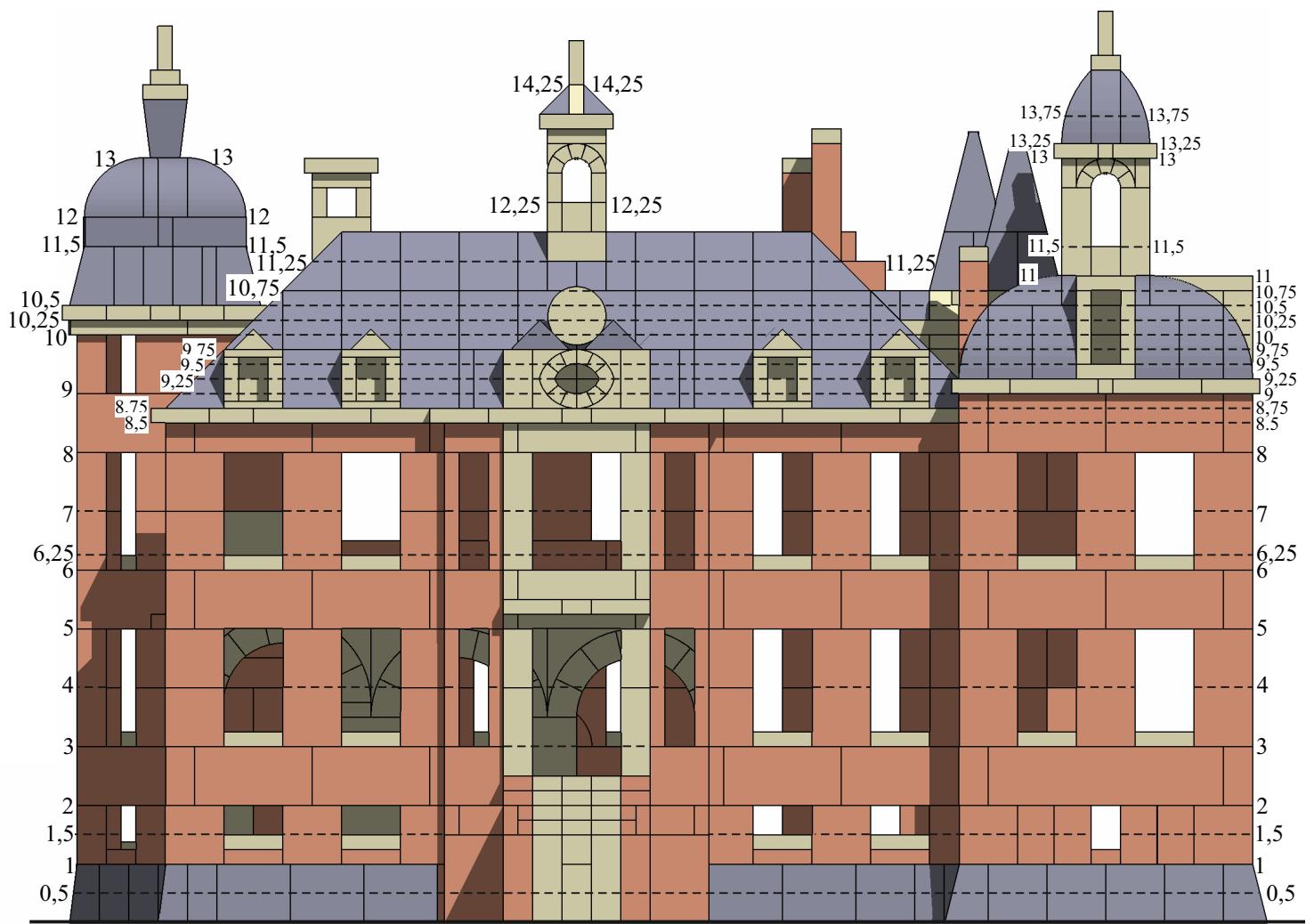
I - 40.

Gerhart Brückmann.
B.i.K.

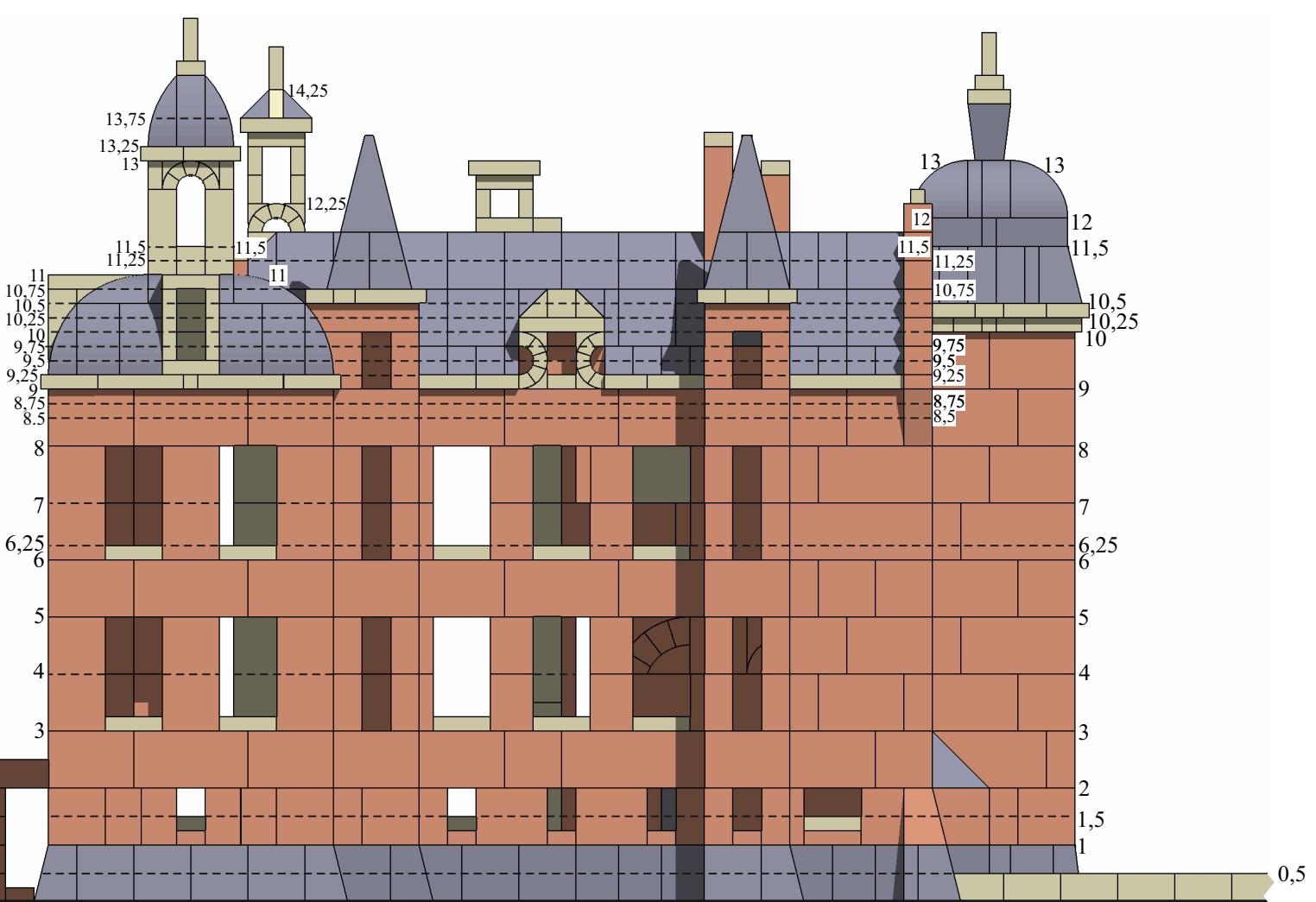
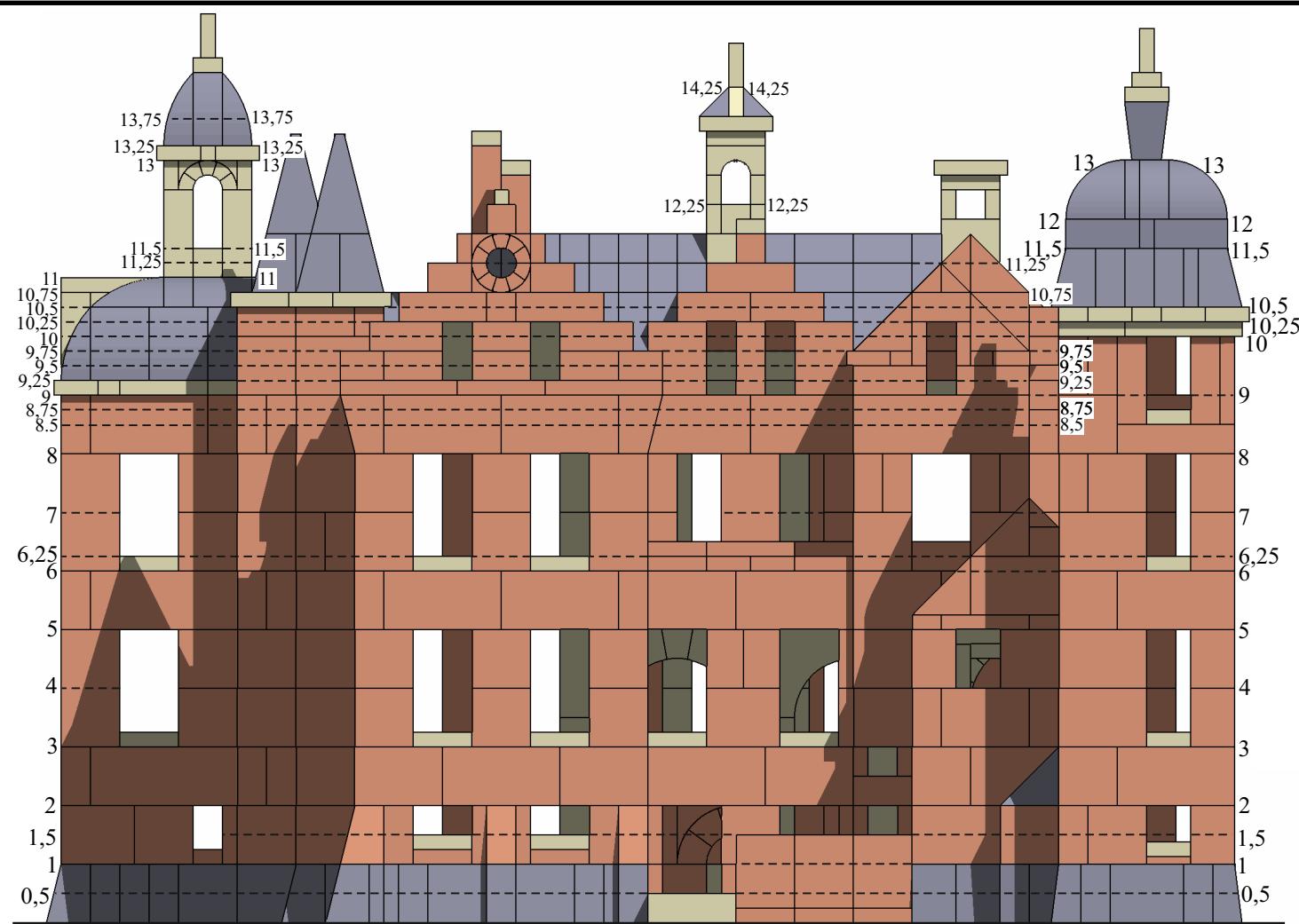
NQ 28.

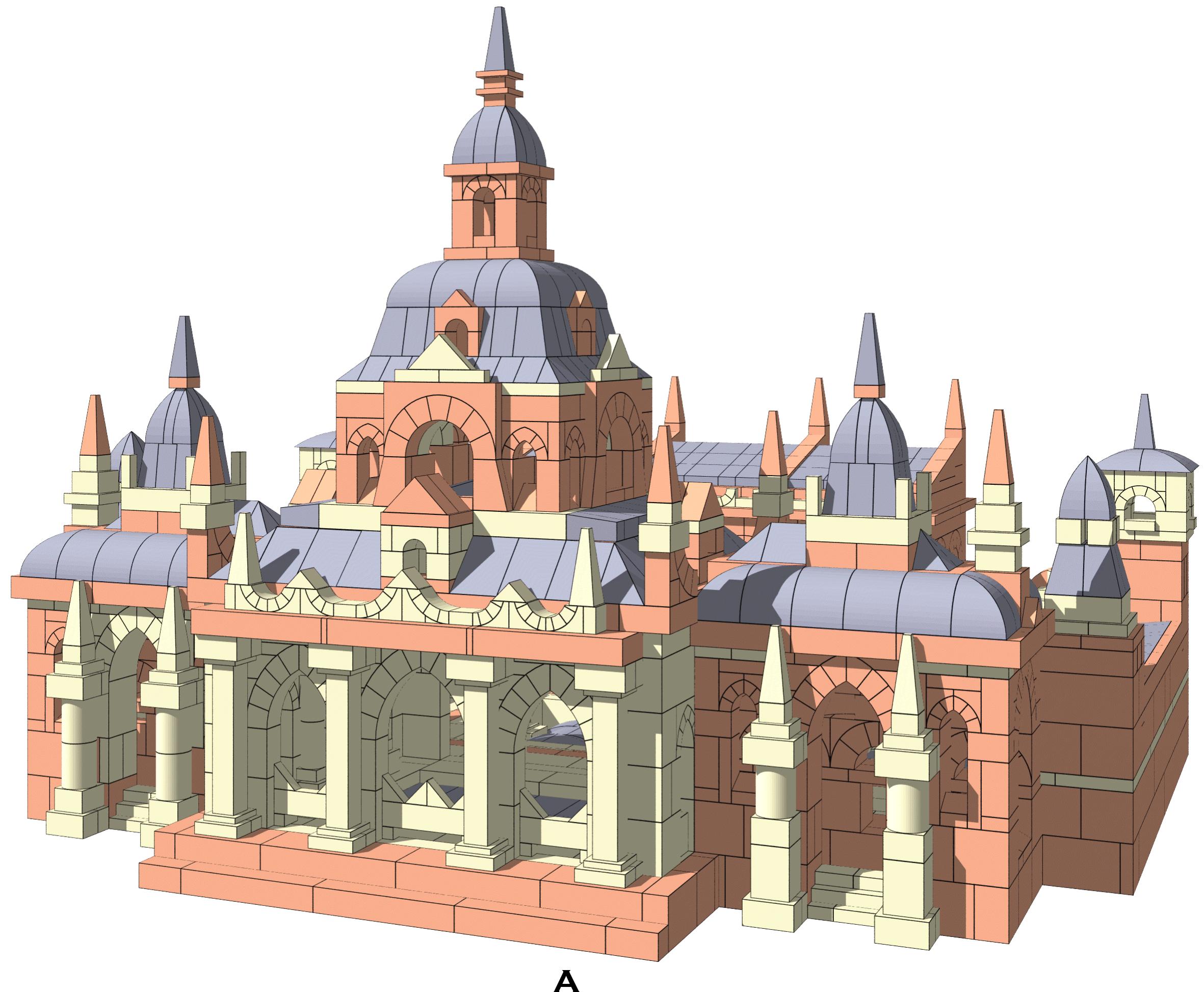
Copyright

I - 41.

Gerhart Bruckmann.
B.i.K.

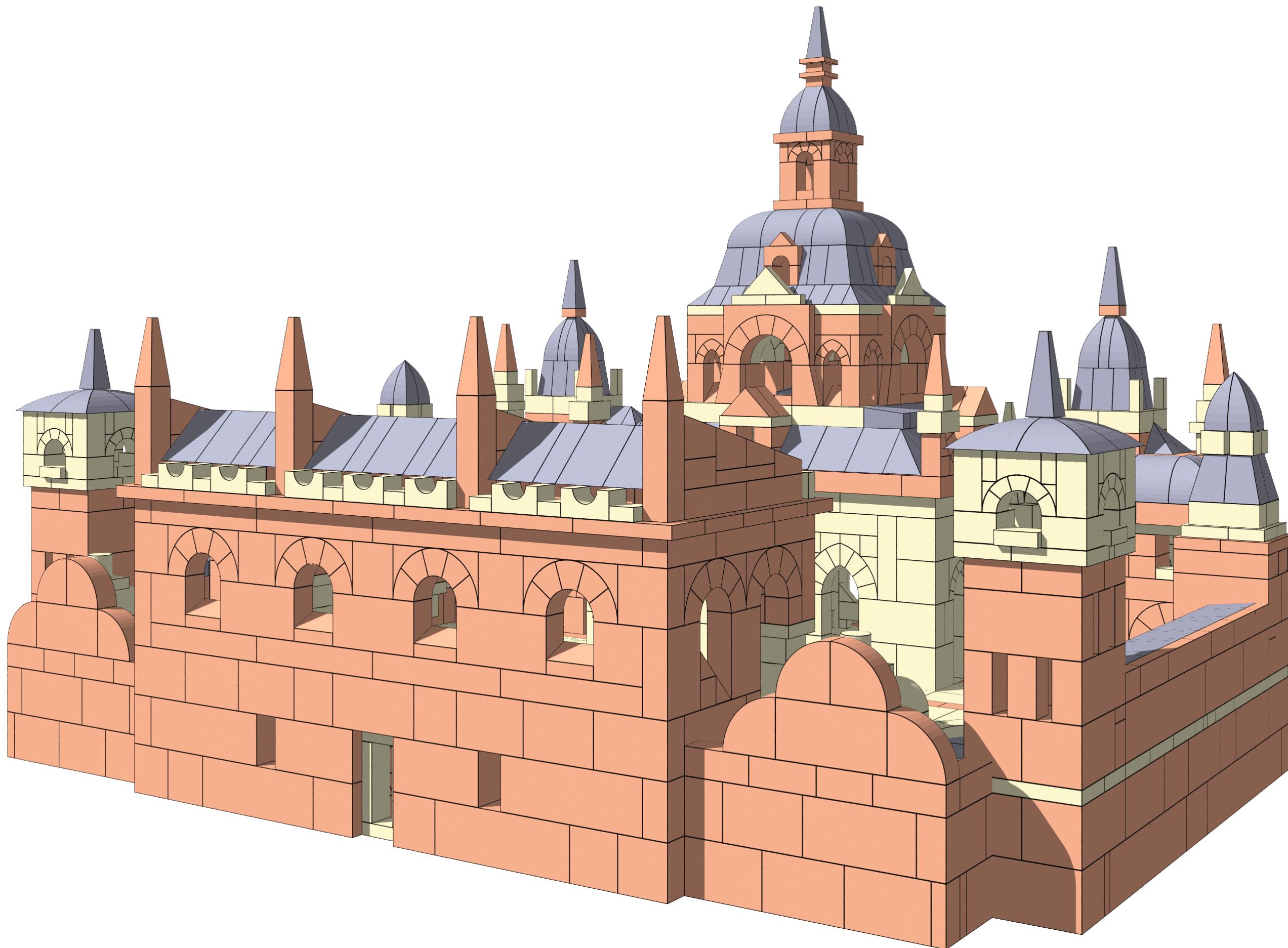
No 28.

Copyright

A

I - 43.

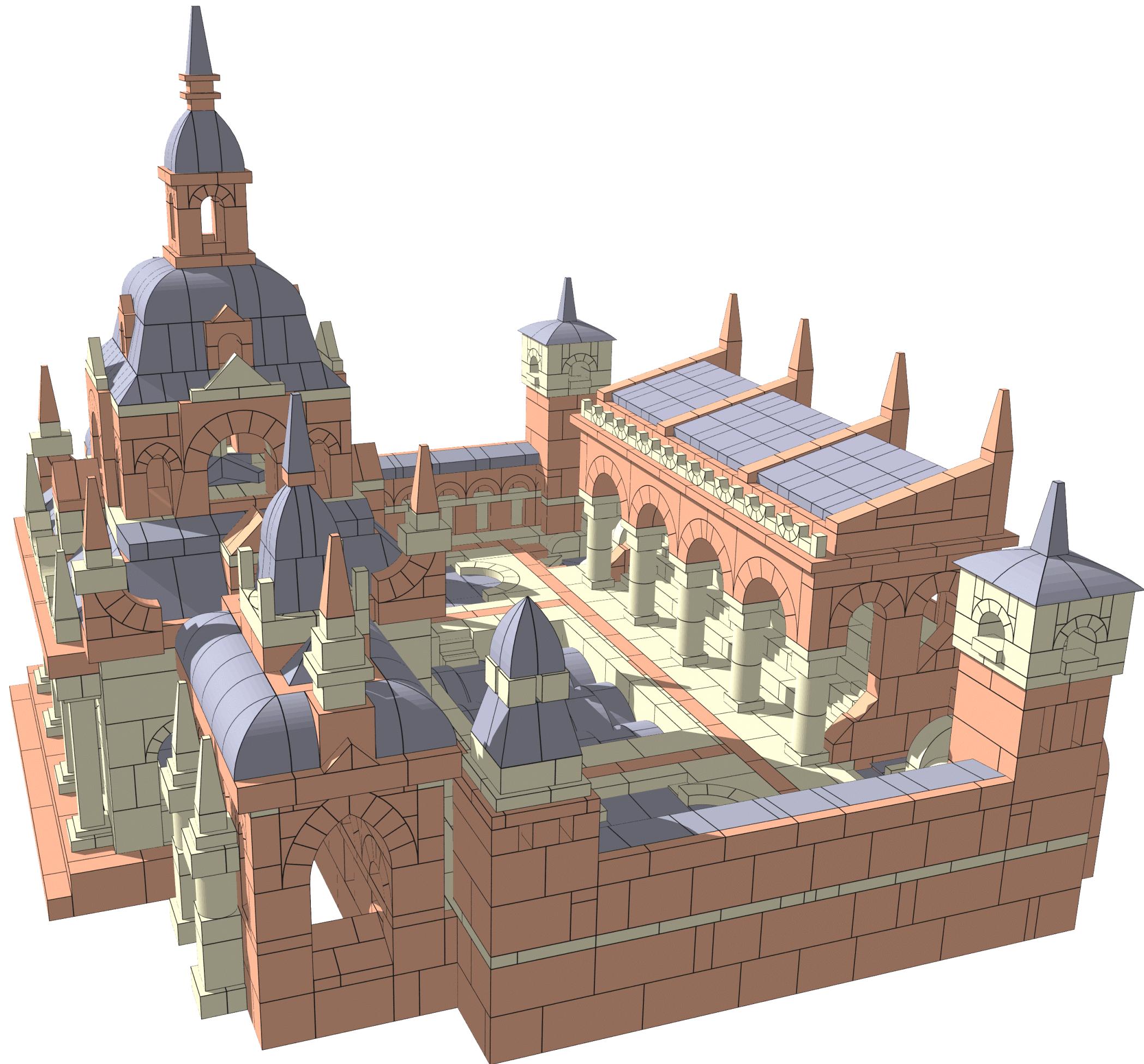
Dieter Wellmann.
B.i.K.

BNo 28.

Copyright

I - 44.

Dieter Wellmann.
B.i.K.

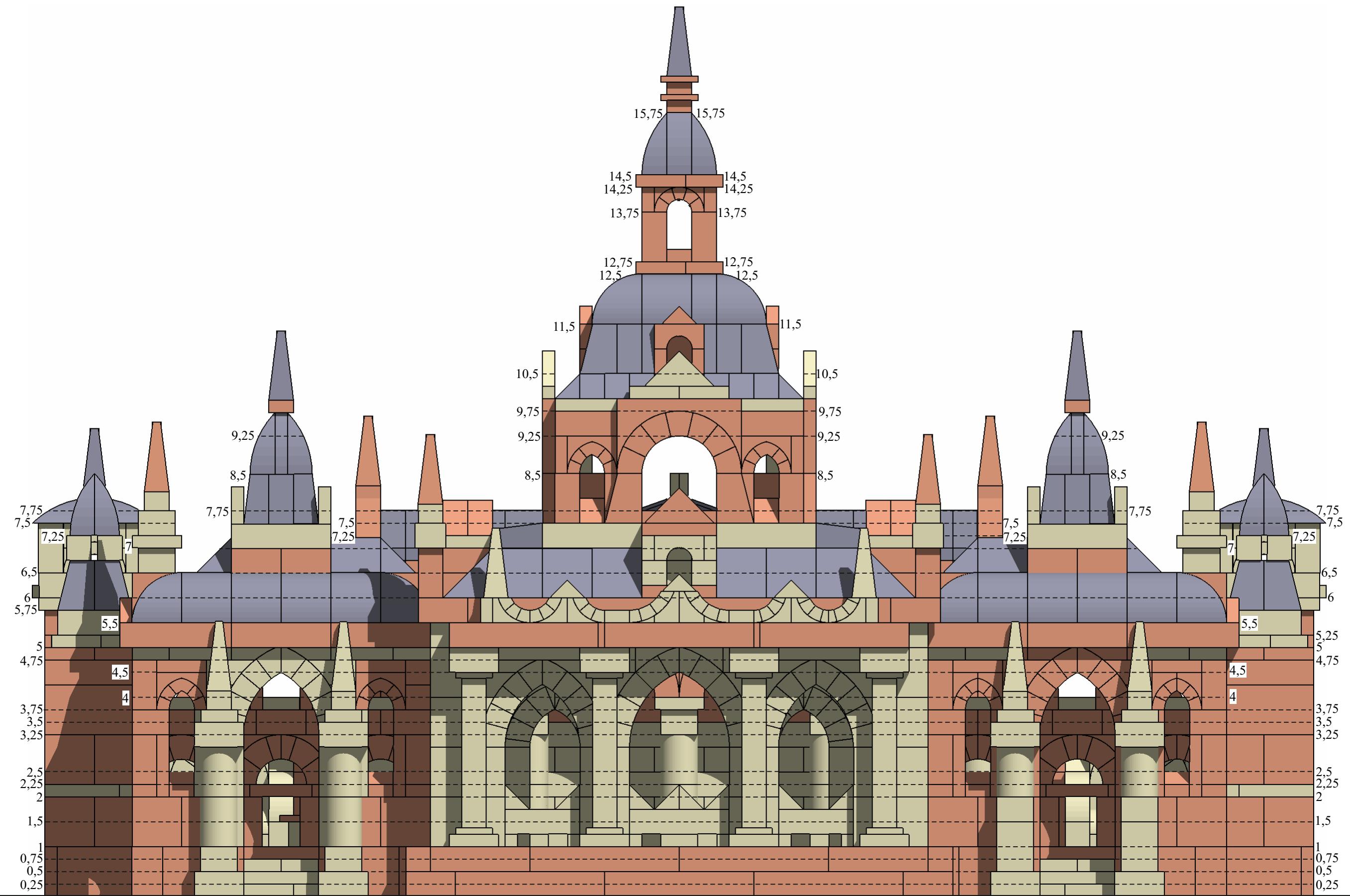
No 28.

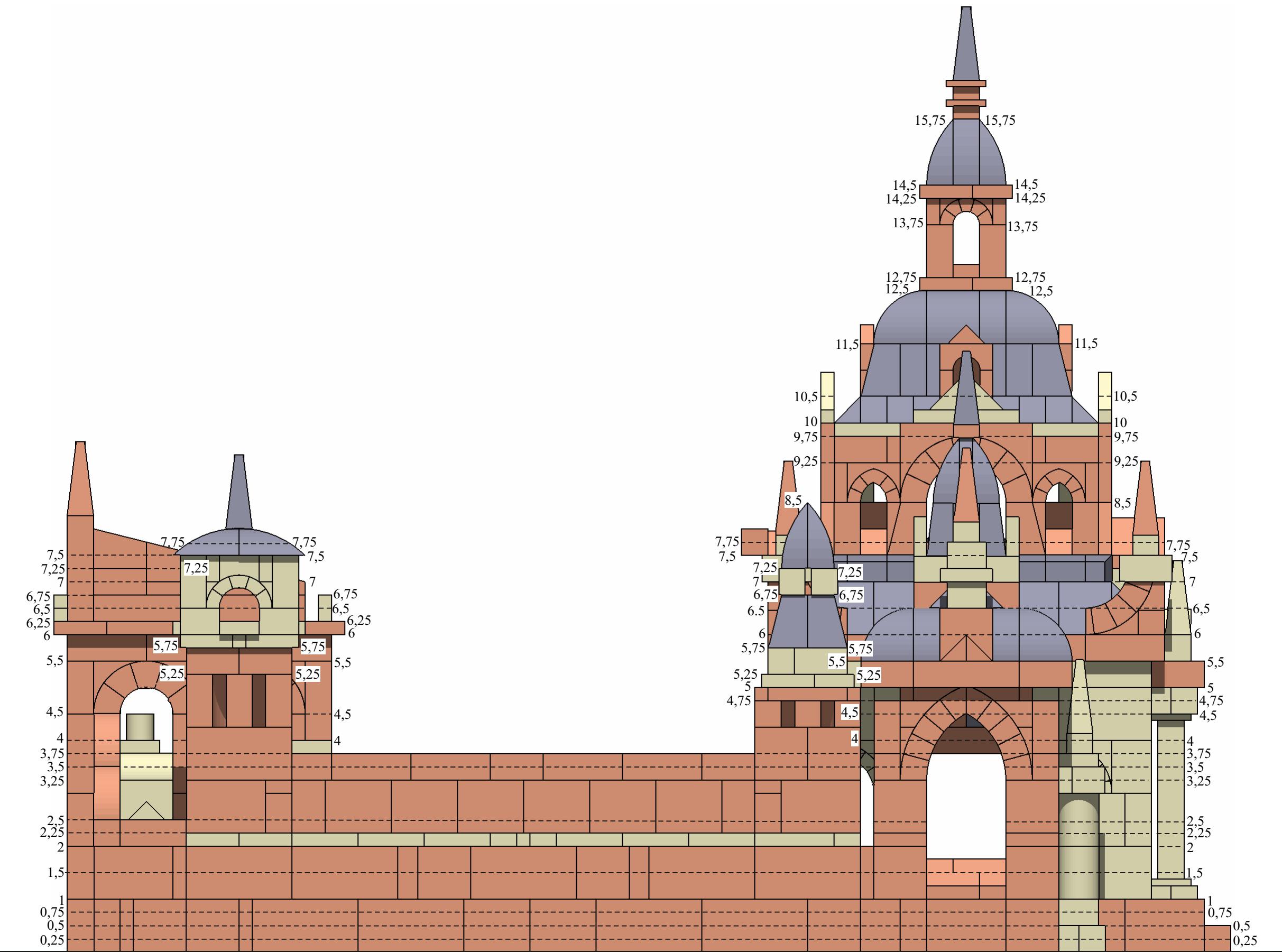
Copyright

C

I - 45.

Dieter Wellmann.
B.i.K.

Many of these buildings, which are worth seeing, were built in the middle of the 19th century. Form and style of these buildings follow historic traditions.

A big horseshoe-shaped, strictly symmetrical forecourt, has as its front boundary an artistically forged fence, usually of cast iron, and shows the characteristics of the baroque castles. Gracefully built frames around the windows, steeply tilted roofs with dormer-windows, (here they are on the second upper floor), and towering chimneys, (favourites of the imaginative bricklayers) are special achievements of the North-French Renaissance. The Gothic style with pointed arches, rarely seen in France, is represented in this model.

The obligatory ball- and reception-room is in the central tower. The four-sided decoration of the gables is above that room, and it may remind one of the typical military headgear in Napoleon's time. („tricorn“ in Prussia). The decorative forefront (for representation) contrasts with the prosaic rear (for administration). The use of sandstone for framing and of bricks for filling in the plain areas is a Flemish tradition, and it can be easily simulated with Anker stones.

A supporting aid for the balcony is almost indispensable during the construction work .

Lerbach, page 35 and 36. Design: Rolf Fritsche, received by BiK on March 6, 2011. The castle of Lerbach, located less than 20 km east of Cologne, was built as a water castle in the vicinity of the Lerbach, (German for a brook flowing through slate). Lerbach was mentioned as a manor for the first time in 1384, when ownership was transferred to Johann von Hoeven. After many changes of ownership and of renovations, it can be seen in the 20th century as an original medieval castle without neo-renaissance influences. From 1961 to 1987 it housed the “European Academy Lerbach” of the Gustav-Stresemann Institute. From 1992 on it has been in use as a luxurious hotel and restaurant.

Originally, the model was designed for NF30. But since too much stones remained unused, Andreas Abel adapted it to the stone inventory of NF28. (Text by BiK).

Mansion of Ruurlo, page 39 and 40. Design: Gerhart Bruckmann, autumn 1995. Originally, in 1326, the castle was called Rodelo (“ed forest”). It was then owned by Steven I van Rodelo. But shortly after 1400, for a period of five centuries, the castle was transferred to the van Heeckeren family, one of the oldest dynasties in the Netherlands. The building, as it looks now, originates from the 16th century, but in the basement one can still find much of the stonework from the middle ages. The mansion of Ruurlo has never served a military purpose, as is indicated by its location, but it was probably built as a hunting lodge. From 1984 on the building was used for some decades as the town hall. In 2012, the building was transferred to private ownership and it is now being used as a hotel, a wedding venue, and as a museum for the Dutch painter Willink. Among tourists, Ruurlo is specially known for the nearby impressive labyrinth. (Text by BiK).

The Club van Ankervrienden announced a contest in 1995 on “modelling Huize Ruurlo” (MLB 1995, page. 51/52); it was to be built with the stones of a particular Richter-box or with a free choice of stones. The result of that contest was published in MLB 1996, pages 36-43. There was only one design for a particular Anker-box among the six designs sent in, and it got one of the three prizes. All others were for designs with a free choice of stones.

“Banana stones” (321b-326b) are required for constructing the roof, and the smallest box with these stones is NF 28. Designing the building with NF 26 needed complicated solutions at many places. Using stones 17g for the building was avoided intentionally in order to have a maximum number of these stones for a long entrance path to the building adding stones 69g for the guardrails left and right.

Hungarian Thermal bath, page. 43 to 45. Design Dieter Wellmann, opus 97, May 6, 2009. The healing power of the Budapest thermal springs is world famous. Health cures and bathing here can be an architectural adventure at the same time.

The many decorations on the buildings, and the imaginative play with design and elements of style, are evidence of a middle-class building culture with no really individual style, but with impressive functionality combined with a festive atmosphere.

The decisive stimulus for this model came from the Széchenyi Bath in the small urban woods of Pest. Neobaroque, Neoclassicism and „Jugendstil“ were combined into an „eclectic“ building, bringing together in the floors of its water-and-stone areas a cheerful, but strictly symmetrical site.

The Anker building is tiny compared with the big thermal baths in Budapest: A red and a yellow portal lead into two entrance halls to the separate bathing and therapy areas. They flank a central swimming hall, the inside of which is girded by eight pillars. One can enter the inner area of the main building on three sides: In the outer area, entirely enclosed by buildings, we find in the centre a pool for wave-baths with two sets of access steps on the left, and on the right the covered openings for the wave-creating machinery. Two thermal saltwater pools complement the water areas. The rear area of the site contains a roofed-over and sun-protected grandstand for swimming events or just for viewing and resting.

Two Kneipp water-treading facilities and two water cascades were installed, each with a small therapy-pool . At the flanks there are changing cabins, and panoramic turrets (pool attendants), two chimney towers (ventilation for the pumping and circulation technology) and perhaps some gastronomy on the left (two tables and chairs). In the central dome there is a well for drinking-cures. From there one has a panoramic view in all directions.

Those who do not have the courage to enter or who cannot afford the entrance fee can observe the bathing activities in the hall through three large windows in the forefront, with a free view of the wave-bath outside.

The bathing water in Hungary is not as hard as our Anker stones, and the artificial waves move (in the Gellert bath for instance), which, of course, the newly included “banana” stones in box 26a do not. But Headers are forbidden in both cases.

trouw weer te geven, het poogt eerder de wezenlijke verhoudingen en aspecten te behouden met echter de steenvoorraad van NF26 zo goed mogelijk te gebruiken. Zo worden bijvoorbeeld voor de hoofdingang 2x95 gebruikt.

Prefectuur, bestuurszetel van een Frans departement, bladz. 31 en 32. Ontwerp Dieter Wellmann, opus 99, 21 februari 2007. De Franse republiek is geopolitiek in 22 regio's onderverdeeld die op hun beurt in totaal in 90 departementen zijn gesplitst. Een prefectuur bevat de civiele bestuursorganen ("Services administratif d'un district").

Veel van deze bezienswaardige gebouwen werden in het midden van de 19e eeuw gebouwd. Vorm en stijl van zulke bouwwerken zijn gebaseerd op historische tradities. De barokke kasteelbouw heeft als kenmerk een groot voorplein met streng symmetrische, hoefijzervormige ombouw, aan de voorzijde door een kunstzinnig, meest smeedijzeren hekwerk afgesloten. Om de vensters fijnverdeelde raamkozijnen, sterk hellende daken met dakkapellen (hier op de tweede etage) evenals hoog oprijzende schoorstenen (lievelings-object van geïnspireerde metselaars) zijn belangrijke verworvenheden van de Noord-Franse renaissance. Bij dit model is op de eerste etage ook de gotiek met spitsbogen vertegenwoordigd wat in Frankrijk tamelijk zeldzaam is. In de centrale toren bevindt zich de obligate feest- en ontvangstzaal. De vier gevelornamenten daarboven doen aan Napoleons driehoek steek herinneren.

Tegenover de decoratieve voorpartij (representatief) staat de nuchtere en sober vormgegeven achtergevel (bestuur). Het gebruik van zandstenen omlisting en baksteen vlakken komt voort uit de Vlaamse traditie en is met Ankersstenen goed benaderen. Voor de bouw van het balkon is ondersteuning tijdens de bouw vrijwel onontbeerlijk.

Lerbach, bladz. 35 en 36. Ontwerp: Rolf Fritsche, ontvangen 6 maart 2011. Slot Lerbach, gelegen op minder dan 20 km ten oosten van Keulen, werd gebouwd als een waterburcht in de nabijheid van de Lerbach (Duits voor een beek die door leisteen stroomt). In 1384 werd het als ridderhofstad vermeld toen het in eigendom overging naar Johann von Hoenen.

Na vele eigendomswisselingen en verbouwingen vertoonde het zich in de twintigste eeuw als een van oorsprong middeleeuwse burcht met een neorenaissance opmaak. Van 1961 tot 1987 was er de Europese Academie Lerbach van het Gustav-Stresemann Instituut in gevestigd. Vanaf 1992 is het als luxe hotel en restaurant in gebruik. (Tekst van BiK).

Huize Ruurlo, bladz. 39 en 40. Ontwerp: Gerhart Bruckmann, najaar 1995. Het kasteel wordt voor het eerst als Roderlo („gerooid bos“) genoemd in 1326. Eigenaar is dan Steven I van Rodelo. Maar kort na 1400 komt het kasteel gedurende 5 eeuwen in handen van de familie van Heeckeren, een van de oudste geslachten van Nederland. Het gebouw zoals het nu te zien is, dateert voornamelijk uit de 16e eeuw, maar in de keldergewelven is nog veel middeleeuws muurwerk te bewonderen. Huize Ruurlo heeft, mede door zijn ligging, waarschijnlijk nooit veel militaire betekenis gehad en is wellicht gebouwd als jachtslot. Vanaf 1984 is het gebouw voor enkele decennia als gemeentehuis gebruikt. Bij toeristen is Ruurlo vooral bekend door het nabijgelegen imposante doolhof. Het gebouw is vanaf 2012 in particuliere handen en wordt onder meer gebruikt als hotel, trouwlocatie en als museum voor de schilder Willink.

In 1995 schreef de Club van Ankervrienden een wedstrijd uit met als thema "nabouwen van Huize Ruurlo" (MLB 1955, pag. 51/52). Dit leidde tot het vervaardigen van het hier getoonde ontwerp in de klasse ontwerpen voor een specifieke Ankerdoos dat met een prijs werd beloond.

Voor de dakconstructie van twee torens zijn "bananenstenen" (321b - 326b) nodig. Dit leidde tot een ontwerp voor NF28, de eerste Ankerdoos waar deze stenen in voorkomen. Het gebruik van 17g werd zoveel mogelijk vermeden waardoor deze stenen gebruikt konden worden voor een lange entree. Andreas Abel heeft het gebouw in AnkerPlan ingevoerd en daarbij de 69g, die het pad naar de achteruitgang omzoomden, gebruikt als vensterbank voor de talloze ramen.

Hongaars thermaalbad, bladz. 43 tot 45. Ontwerp Dieter Wellmann, opus 97, 6 mei 2009. De geneeskrachtige warme bronnen van Boedapest zijn wereldberoemd. Het kuren en baden kan daar tegelijk een architectonische belevenis zijn.

Een stedelijke bouwcultuur die wordt gekenmerkt door veel ornamenten en een fantasierijk spel met bouwvormen en stijlelementen zonder een werkelijk eigen bouwstijl te zijn, maar met een sterke focus op de functie van het gebouw en tevens met een blije atmosfeer.

Het voorliggende model werd geïnspireerd door het Széchenyi bad in het stadspark van Pest. Neoclassicisme en Jugendstil smelten hier samen tot een eclectisch bouwwerk waar in de vloer vlakken van water en steen in een levendige maar streng symmetrische structuur worden samengevoegd. Vergelijken met de grote thermen in Boedapest is het Ankermodel maar magertjes: een rode en een gele poort geven toegang tot twee hallen voor een gescheiden bad- en therapieruimte. Ze flankeren een centraal binnenbad dat inwendig door acht zuilen omgeven is. Vanaf drie kanten heeft men toegang tot het inwendige van het hoofdgebouw. In het buitengebied, rondom door gebouwen afgesloten, vinden we in het midden een golfslagbad te bereiken met twee trappen links, en rechts de verdekte openingen voor het golfslagmechanisme. Twee warme zoutwaterbaden vullen de watervlakte aan. De achterzijde van het gebouw bevat een overdekte tribune voor zwemsport evenementen of om toe te kijken en uit te rusten.

Aan beide zijden zijn twee Kneipp'sche voetbaden evenals twee watervalen met ieder een klein ingebouwd geneeskrachtig bad. In de zijmuren van het complex bevinden zich kleedhokjes, twee torens voor toezicht door badmeesters, twee ventilatietorens (ontluchting van de onderaardse pomp- en circulationsystemen) en links misschien een eetgelegenheid (twee tafels en stoelen). In de centrale koepel bevinden zich bronnen voor een drinkkuur. Van daaruit heeft men uitzicht in alle vier windrichtingen.

Wie niet naar binnen durft te gaan of de entreeprijs niet kan betalen, kan naar de badtaferelen in de hal kijken door drie grote vensters in de voorgevel met doorkijk naar het golfslagbad buiten. In Hongarije is het badwater echter niet zo hard als onze Ankerstenen, en kunstmatige golven, zoals in het Gelertbad en hier door de in doos 26A toegevoegde bananenstenen verbeeld, bewegen natuurlijk niet. Duiken is echter in beide gevallen verboden.